

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (BAİBÜEFD)

Bolu Abant İzzet Baysal University
Journal of Faculty of Education

2024, 24(2), 1201 – 1228. <https://dx.doi.org/10.17240/aibuefd.2024.-1418930>

Türkiye'de Lisans Programlarında Erken Çocukluk Müzik Eğitimi (EÇME)' nin Durumu ve EÇME Uzmanı Yeterliklerinin Belirlenmesi

The State of Early Childhood Music Education in Bachelor Programs in Turkey and Determining the Competencies of ECME Specialists

Yunus YAPALI¹, Ayşe ÇAKIR İLHAN²

Geliş Tarihi (Received): 12.01.2024

Kabul Tarihi (Accepted): 02.04.2024

Yayın Tarihi (Published): 24.06.2024

Öz: Bu çalışma; öğretim elemanları ve müzik öğretmenlerinin görüşleri doğrultusunda, eğitim fakültelerinin müzik, sınıf ve okul öncesi öğretmenliği lisans programları ile sağlık bilimleri fakültelerinin çocuk gelişimi bölümlerinin Erken Çocukluk Müzik Eğitimi (EÇME) yeterliğini kazandırmasına ilişkin genel durumunu ve EÇME eğitimcisinin sahip olması gereken bilgi, beceri ve yetkinlikleri belirlemek amacıyla hazırlanmıştır. Bu çalışma, nitel araştırma metodolojisi çerçevesinde yapılandırılan bir durum çalışmasıdır. Veriler literatür taraması ve görüşme tekniği kullanılarak elde edilmiştir. Literatür taraması yöntemi ile yurt içi, yurt dışı kaynaklar ve lisansüstü çalışmalar taranarak araştırmanın kuramsal çerçevesi oluşturulmuştur. Katılımcılarla yapılan görüşmelerden elde edilen veriler kategorisel içerik analizi esas alınarak incelenmiştir. Benzer ve birbiri ile ilişkisi olduğu belirlenen veriler belirli kavramlar ve temalar etrafında bir araya getirilmiş ve yorumlanmış, betimsel analiz yaklaşımı kullanılarak tezin alt amaçları doğrultusunda raporlaştırılmıştır. Katılımcılar lisans mezunlarının EÇME ile ilgili yeterli bilgi ve deneyime sahip olmadan mezun oldukları ortak görüşüne dayanmaktadır. Yetersizlik kanılarını; programın EÇME'ye yönelik sadece teorik dersleri içermesi, doğrudan okul öncesine yönelik derslerin olmaması, derslerin uygulamadan yoksun olması, akademisyenlerin erken çocukluk müzik eğitimi uzmanı olmaması, ders saatlerinin yetersizliği, verilen teorik bilgilerin erken çocukluğa nasıl uygulanacağını bilinmemesi, programın yetersiz kaldığı, derslerin sınırlı sayıda olması gibi nedenlere bağladıkları görülmektedir. EÇME alan uzmanının sahip olması gereken yeterlikler ise genel yeterlikler ve alan yeterlikleri olmak üzere iki temada toplanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk müzik eğitimi, Uzman yeterlikleri, Müzik eğitimi, Erken çocukluk müzik eğitimi uzmanı.

&

Abstract: This study has been prepared with the aim of determining the overall situation regarding the adequacy of early childhood music education (ECME) in the undergraduate programs of education sciences faculties, specifically in the music, classroom, and preschool teaching departments, as well as in the child development departments of health sciences faculties. The study also aims to identify the knowledge, skills, and competencies that an ECME educator should possess, based on the opinions of instructors and music teachers. The research adopts a qualitative research methodology within the framework of a structured case study. Data were obtained through a literature review and interview technique. The theoretical framework of the research was established by reviewing domestic and international sources, as well as postgraduate studies, using the literature review method. Data obtained from interviews with participants were analyzed based on categorical content analysis. Similar and related data were grouped around specific concepts and themes, and interpreted using a descriptive analysis approach, in line with the sub-objectives of the thesis. Participants in the study express a common belief that graduates do not possess sufficient knowledge and experience in ECME. The perceived inadequacies are attributed to reasons such as the program including only theoretical courses related to ECME, the absence of direct courses specifically for preschool education, the lack of practical application in the courses, the non-specialization of academics in early childhood music education, insufficient course hours, a lack of knowledge on how to apply theoretical information to early childhood, and the program being deemed inadequate due to a limited number of courses. Competencies that an ECME specialist should possess are categorized into general competencies and field-specific competencies.

Keywords: Early childhood music education, Expert competencies, Music education, Early childhood music education specialist.

Atıf/Cite as: Yapalı, Y. ve Çakır-İlhan A. (2024). Türkiye'de lisans programlarında erken çocukluk müzik eğitimi (eçme)' nin durumu ve eçme uzmanı yeterliklerinin belirlenmesi. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(2), 1201-1228. <https://dx.doi.org/10.17240/aibuefd.2024.-1418930>.

İntihal-Plagiarizm/Etik-Ethic: Bu makale, en az iki hakem tarafından incelenmiş ve intihal içermediği, araştırma ve yayın etiğine uyulduğu teyit edilmiştir. / This article has been reviewed by at least two referees and it has been confirmed that it is plagiarism-free and complies with research and publication ethics. <https://dergipark.org.tr/pub/aibuelt>.

Copyright © Published by Bolu Abant İzzet Baysal University– Bolu

* Bu çalışma; sorumlu yazarın Prof. Dr. Ayşe ÇAKIR İLHAN danışmanlığında Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı, Güzel Sanatlar Eğitimi Programı'nda Haziran 2023 te kabul edilen "Erken Çocuklukta Müzik Eğitimi Alanında Uzmanlık Eğitimi İçin Alan Yeterliklerinin Belirlenmesi ve Bir Program Önerisi" isimli tezinden türetilmiştir.

¹ Sorumlu Yazar: Öğr. Gör. Dr. Yunus Yapalı, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Hafik Kamer Örnek MYO, Çocuk Gelişimi Bölümü, email: yunusyapali@cumhuriyet.edu.tr, ORCID: 0000-0003-4225-9005

² Prof. Dr. Ayşe Çakır İlhan, Kapadokya Üniversitesi, Mimarlık, Tasarım ve Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Tasarımı Bölümü, Grafik Tasarımı Pr., email: aysecakirilhan@gmail.com, ORCID: 0000-0003-1236-711X

1. GİRİŞ

Müzik eğitimi, bireylerin sanatsal ve kültürel gelişimine katkıda bulunan ve eğitim sürecinin ayrılmaz bir parçası olan sanat eğitimi alanıdır. Müzik; duygu ifadesi, yaratıcılık ve problem çözme gibi birçok beceriyi desteklerken aynı zamanda bireylerin sosyal, duygusal, dilsel ve bilişsel gelişimin gibi diğer gelişim alanlarına da katkı sağlar. Müziğin yoğun bir şekilde yaşandığı ortamların bebeklerin gelişimine katkı sağladığına dair ciddi bulgular mevcuttur ve bu durumun önemi altı çizilmelidir (Trevvarthen & Aitken, 2001). Çocuklar, müzik aracılığıyla hareketleriyle, duygularıyla ve düşünceleriyle oynayarak keşiflerde bulunabilirler (Trevvarthen & Malloch, 2002). Ancak, erken çocukluk döneminde bu alanda yapılan eğitimin niteliği, bireyin müzik algısı ve sevgisi üzerinde belirleyici olabilmektedir. Dolayısıyla erken çocukluk olarak adlandırılan bu dönemde eğitim yürütücülüğünü üstlenen müzik eğitimcilerinin yetkinlikleri, bilgi ve becerileri açısından da önemli sorunları beraberinde getirmektedir.

Türkiye' de devlet okullarında müzik öğretmenlerinin atamaları sadece ortaokul ve lise kademelerine yapılmaktadır. Okul öncesi veya ilkökul düzeyinde müzik öğretmeni yetiştiren lisans programları bulunmamaktadır. Bu durum müzik eğitimi okul öncesi kademe okul öncesi öğretmenlerinin, ilkökul kademesinde ise sınıf öğretmenlerinin yürütücülüğüne bırakılmaktadır. "Dünyanın pek çok yerinde, ilkökullardaki müzik öğretmenleri yalnızca genel öğretmenlerdir" (Wiggins & Wiggins, 2008, 2). Müzikle ilgili çalışmalarda bulunan gruplarda kesinlikle bir uzman müzik öğretmeni bulunmalıdır (Lorenzo de Reizabal, 2022). Ayrıca özel eğitim kurumlarında Erken Çocukluk Müzik Eğitimi (EÇME) görevini, müzik öğretmenliği lisans mezunlarına ek olarak güzel sanatlar fakülteleri ve konservatuvarların müzik bölümü mezunlarının da yürütebilmektedir. Bu durum EÇME uygulamalarındaki mevcut sorunları daha da artırabilmektedir. Eğitim fakülteleri dışındaki müzik lisans programlarında öğretmen yetiştirme amacı taşımadığı için EÇME derslerine ek olarak diğer formasyon dersleri verilmemektedir. Öğretmenlik yeterlikleri de lisans sonrasında ek olarak alınan pedagojik formasyon eğitimiyle kazanılmaya çalışılmaktadır. Öğretmen adaylarının mesleki olarak donanımlı, bilgili ve yetkin bireyler olmalarını sağlamaya yönelik verilen bu eğitim genel öğretmen yeterliklerine odaklanmaktadır. Formasyon eğitiminin EÇME alanına yönelik özellikli bir eğitimi içermemesi, alanda müzik eğitimiyle ilgili yaşanan sorunların önlenemediğini göstermektedir.

Günümüzde müzik eğitimi, çocukların tüm gelişim alanlarına önemli katkılarda bulunan önemli bir alan olarak kabul edilmektedir. EÇME derslerinin verildiği lisans programlarının yeterliği ve EÇME uzmanının sahip olması gerektiği düşünülen yeterliklerin belirlenmesi üzerine yapılan bu araştırma, EÇME alanındaki zorlukları ve eksiklikleri aydınlatmaktadır.

1.1. Araştırmanın amacı

Bu çalışmayla amaçlanan, araştırmanın çalışma grubunu oluşturan öğretim elemanları ve müzik öğretmeni katılımcılarının görüşleri doğrultusunda; eğitim fakültelerinin EÇME derslerinin verildiği okul öncesi, sınıf ve müzik öğretmenliği lisans programları ile sağlık bilimleri fakültelerinin çocuk gelişimi bölümlerinin erken çocuklukta müzik eğitimi verme yeterliği kazandırma konusuna ilişkin genel durumunu kendi özelinde değerlendirerek, erken çocukluk müzik eğitimcisinin sahip olması gereken bilgi, beceri ve yetkinlikleri belirlemektir. Araştırma bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aramıştır.

- 1- Katılımcı akademisyen ve öğretmen görüşlerine göre; EÇME' ye yönelik derslerin verildiği lisans programlarının EÇME verme yeterliği kazandırmaya yönelik genel durumu nasıldır?
- 2- Katılımcı akademisyen ve öğretmen görüşlerine göre; EÇME alan uzmanının sahip olması gereken yeterlikler nelerdir?

1.2. Araştırmanın önemi

Elde edilen bulgular, lisans seviyesinde eğitim alan öğretmenlerin, EÇME konusunda yeterli akademik ve uygulamalı bilgiye sahip olmadığını ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, müzik eğitiminin kalitesini ve etkinliğini artırmak için acil eğitim reformlarına ve program revizyonlarına ihtiyaç duyulmaktadır.

Çalışma EÇME' nin önemini vurgulaması, lisans programlarında EÇME' ye yönelik devam eden eksiklikleri ve sorunları belirlemesi, EÇME görevini üstlenen müzik eğitimcilerinin sahip olması gereken bilgi, beceri ve yetkinlikleri belirleyerek öğretmenlerin profesyonelleşmesine katkı sağlaması, EÇME'de teori ve uygulama arasında köprü oluşturarak ders içi uygulamalarını zenginleştirmesi bakımından önemli görülmektedir. Çalışma, müzik eğitimi alanında gerçekleştirilmesi gereken önemli değişiklikleri ve geliştirmeleri tartışmayı amaçlamaktadır. Bu da müzik eğitimi alanında çalışan profesyonellerin ve eğitim politikası oluşturucularının dikkatini çekmektedir.

2. YÖNTEM

2.1. Araştırmanın modeli

Bu araştırma, nitel araştırma metodolojisini esas alarak gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın yönetsel çerçevesini oluşturan durum çalışması, belirli bir fenomeni veya olayı ayrıntılı olarak incelemeyi hedefler. Durum çalışması, çeşitli veri toplama teknikleri (örneğin, gözlem, mülakatlar, görsel ve işitsel materyaller, doküman analizi) kullanılarak elde edilen verilerin detaylı bir analizini içermektedir (Chmiliar, 2010; Creswell, 2007; Merriam, 2013). Bu metodolojik yaklaşım, incelenen olayın veya durumun kökenlerini ve meydana geliş sebeplerini anlama, katılımcıların deneyim ve bakış açılarını derinlemesine inceleme ve gelecekteki çalışmalar için rehberlik edecek bulgular elde etme amacıyla seçilmiştir (Davey, 1991; Yin, 1984).

2.2. Araştırmanın çalışma grubu

Araştırmanın katılımcıları, amaçlı örnekleme yaklaşımı ve kartopu örnekleme yöntemiyle seçilmiştir (Creswell, 2020). Başlangıçta tanımlanan uzmanlar, araştırmanın temelini oluşturmuş (Patton, 1987, aktaran Yıldırım & Şimşek, 2018), onların önerileri ve bağlantıları aracılığıyla yeni uzmanlara ulaşılmış ve görüşmeler yapılmıştır. Bu süreç, katılımcıların sayısının artmasını ve kartopu benzeri bir yapı oluşturulmasını sağlamıştır. Araştırma sürecinde, bazı uzmanların öne çıktığı ve araştırmanın merkezine yerleştiği gözlemlenmiştir. Böylece, başlangıçta tanımlanan uzmanlarla birlikte, konu hakkında derin bilgiye sahip ve araştırmaya değerli katkılarda bulunan uzmanların ağı genişlemiş ve derinleşmiştir. Bu durum araştırma sürecinin gelişimini etkilemiştir.

Bu bağlamda, farklı disiplinlerden (müzik eğitimi, çocuk gelişimi, okul öncesi, gsf/müzik, temel eğitim) uzman akademisyenler ve özel eğitim kurumlarında EÇME görevini üstlenen müzik öğretmenleri arasından 24 gönüllü katılımcı belirlenmiştir. Çalışmada akademisyen katılımcılar; U1, U2, ... U14; öğretmen katılımcılar ise Ö1, Ö2, ... Ö10 kodlamalarıyla belirtilmiştir. Katılımcıların demografik bilgileri Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1.*Çalışma Grubuna Ait Veriler*

Kategoriler		N
Katılımcı Uzmanlar		
Cinsiyet	Kadın	9
	Erkek	5
Yaş	35-44	5
	45-54	4
	55+	5
Öğrenim durumu	Yüksek lisans	2
	Devam eden doktora	1
	Doktora	11
Bölüm	Müzik eğitimi	8
	Çocuk gelişimi	1
	Okul öncesi	2
	GSF/Müzik	1
	Temel eğitim	2
Katılımcı Müzik Öğretmenleri		
Cinsiyet	Kadın	7
	Erkek	3
Yaş	23-33	3
	34-44	7
Öğrenim durumu	Lisans	6
	Yüksek lisans	4
Çalışma süresi	1-10 yıl	4
	11-20 yıl	6
Lisans sonrası EÇME alma durumu	Evet	5
	Hayır	5

Tablo 1' de görüldüğü üzere; temel eğitim (okul öncesi ve sınıf öğretmenliği programı) bölümünden 4, müzik öğretmenliği bölümünden 8, GSF/müzik bölümünden 1, çocuk gelişimi bölümünden 1 öğretim elemanı ile özel eğitim kurumlarının okul öncesi ve ilkökul kademelerinde görev yapan 10 müzik öğretmeni araştırmanın çalışma grubunu oluşturmaktadır. Görüşme yapılan alan uzmanlar U1, U2, U3,U14; öğretmenler ise Ö1, Ö2, Ö10 şeklinde kodlanmıştır.

2.3. Veri toplama araçları ve süreci

Veriler, nitel araştırma yöntemlerinden alanyazın, doküman inceleme ve mülakat tekniği kullanılarak elde edilmiştir (Creswell, 2017). Literatür taraması yöntemi ile kütüphaneler, sanal kütüphaneler, arşivler, kitaplar, dergiler, süreli yayınlar, Google akademik (scholar) arama sayfasında "lisans programları ve erken çocukluk müzik eğitimi, erken çocukluk müzik eğitimi yeterliği, erken çocukluk müzik eğitimi programlarının etkililiği, EÇME uzmanı yeterlikleri, lisans programlarının değerlendirilmesi, öğrenci ve uzman görüşleri, erken çocukluk müzik eğitimi kalite değerlendirmesi, erken çocukluk müzik eğitimi uzmanlık gereksinimleri, uzmanlık ve mesleki gelişim vb." yazılan anahtar kelimelerle aramalar yapılmıştır. EÇME ile ilgili yapılmış olan yurt içi, yurt dışı kaynaklar ve lisansüstü çalışmalar taranarak araştırmanın kuramsal çerçevesi oluşturulmuştur.

Araştırmanın çalışma grubuna yarı yapılandırılmış bir görüşme formu uygulanarak görüşleri alınmıştır. Formun başında, araştırma ile ilgili temel bilgiler sunulmuş ve katılımcılardan açık rızaları alınmıştır. Görüşmelerin etkinliğini artırmak ve katılımcıların konuları daha iyi anlamalarını teşvik etmek amacıyla sorular yeniden formüle edilmiş veya sıralamaları değiştirilmiştir. Bu sayede, araştırma verilerinin güvenilir ve anlamlı bir şekilde toplanması için gerekli önlemler alınmıştır. Görüşmeler yüz yüze, telefonla veya çevrimiçi platformlar üzerinden gerçekleştirilmiş ve katılımcılardan izin alınarak kaydedilmiştir. Görüşmeler ortalama 90 dakika sürmüştür. Araştırma sürecinde gerçekleştirilen ilk görüşmelerin ardından, elde edilen verilerin daha derinlemesine anlaşılması ve belirsizliklerin giderilmesi amacıyla bazı uzmanlarla ek görüşmeler yapılmıştır. Ek görüşmeler, araştırmanın daha derin ve kapsamlı bir anlayışa ulaşması amacıyla gerçekleştirilmiştir. Bu süreç, belirsizlikleri giderme ve ilk görüşmelerde ortaya çıkan konuları daha detaylı bir şekilde anlama amacıyla tasarlanmıştır. Böylece araştırmanın güvenilirliği ve içeriği artırılmıştır. Araştırmaya yurt dışından destek veren uzmanlar da e-posta yoluyla gönderilen soruları yanıtlamış, ek olarak da çalışmaya katkı sağlayacak kaynak önerilerini iletilmişlerdir.

2.3.1. Görüşme formu

Araştırma verilerini toplamak amacıyla yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Formun hazırlanma sürecinde müzik ve erken çocukluk eğitimi konularında deneyimli uzmanlar, soruların kapsamı, hedefi ve anlatımı üzerine değerlendirmelerde bulunarak, soruların güncellenmesine katkı sağlamıştır. Ayrıca, deneme görüşmeleri yapılmış ve ek sorularla birlikte görüşme formu son haline getirilmiştir. Görüşmeler sırasında, akademisyenler için 8 ana soru ve 4 detaylandırma sorusu, öğretmenler için ise 10 soru kullanılmıştır. Hazırlanan görüşme formunda uzmanlara; "Okul öncesi, sınıf, müzik öğretmenliği ve çocuk gelişimi bölümü lisans mezunlarının erken çocuklukta müzik eğitimi için yeterli bilgi ve deneyime sahip olup olmadıkları hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?", "Erken çocuklukta müzik eğitimi alanında uzman/yetkin olduğunuzu söyleyebilmek için ne gibi yeterliklere/becerilere sahip olmasını gerektiğini düşünüyorsunuz?" Öğretmenlere ise; "Erken çocukluk müzik eğitimine yönelik almış olduğunuz eğitimler konusunda kendinizi ne düzeyde yeterli görüyorsunuz?", "Erken çocukluk müzik eğitimi ile ilgili ne tür eğitimsel bilgi, beceri ve deneyimlere sahip olmak isterdiniz?" soruları ve bu soruları takip eden sondaj soruları sorulmuştur.

2.4. Verilerin analizi

Katılımcıların onayı ile alınan ses kayıtları deşifre edilerek metne dönüştürülmüştür. Elde edilen veriler, kullanılan dil ve perspektiflere bağlı olarak şekillenmiştir. Deşifre edilen metinler üç araştırmacı tarafından ayrı ayrı incelenmiştir. Daha sonra araştırmacılar, verileri birlikte gözden geçirerek betimsel ve içerik analiz yöntemleriyle araştırmanın alt hedefleri doğrultusunda çeşitli tema, kategori ve kodlara ayırmışlardır (Miles & Huberman, 2015). Araştırmacılar, oluşturulan bu kategori ve kodları birlikte değerlendirerek iç güvenilirliği sağlamış, uzman görüşü almak üzere son şeklini vermişlerdir. Kod ve kategoriler, bu alanlarda uzmanlaşmış ve nitel araştırmalar konusunda deneyime sahip iki öğretim üyesi tarafından gözden geçirilerek kontrol edilmiştir. Uzmanlardan alınan dönütler doğrultusunda kodlardan bazıları çıkarılmış, değiştirilmiş, birleştirilmesi mümkün olduğu kanısına varılan kategoriler ise birleştirilmiştir.

Çalışmanın geçerlik ve güvenilirliği için iç ve dış geçerlik ile iç ve dış güvenilirlik sağlanmıştır. İç geçerliğin sağlanmasında uzman ve öğretmenler için farklı veri toplama araçları kullanılmış; dış geçerlik için ise çalışma grubu detaylı bir şekilde tanımlanmış ve veriler doğrudan alıntılarla sunulmuştur (Yıldırım & Şimşek, 2021). İç güvenilirlik için uzman görüşlerine başvurulmuş ve kodlama sürecine üç ayrı uzman dâhil edilmiştir (Merriam, 2013). Dış güvenilirlik için elde edilen bulguların araştırmacının görüşlerinden etkilenmeden sunulmasına özen gösterilmiştir.

2.5. Araştırmanın etik izni

Yapılan bu çalışmada “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler” başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

Etik kurul izin bilgileri

Etik değerlendirmeyi yapan kurul adı: SivasCumhuriyet Üniversitesi Rektörlüğü Hukuk Müşavirliği

Etik değerlendirme kararının tarihi: 24.02.2022

Etik değerlendirme belgesi sayı numarası: E-60263016-050.06.04-136517

3. BULGULAR

3.1 Yeterli İlişkin Genel Durum

Araştırma kapsamında elde edilen bulgulara göre, çalışma grubundaki katılımcıların görüşleri ışığında, ülkemizdeki EÇME derslerini alan lisans mezunu öğretmenlerin erken çocukluk döneminde müzik eğitimi konusunda yeterli akademik bilgiye ve uygulama deneyimine sahip olmadıkları vurgulanmıştır. Ayrıca, bu alandaki lisans eğitiminin yetersiz olduğu yönünde görüşler bildirilmiştir.

Katılımcılar, müzik öğretmenliği lisans programlarının temel amacının erken çocukluk dönemine özgü müzik eğitimi yeterliliği kazandırmak olmadığını dile getirmişlerdir. Lisans programlarından mezun olan müzik öğretmenlerinin genellikle ortaokul ve lise seviyelerinde eğitim vermeye yönelik olarak yetiştirildikleri belirtilmiştir.

Bu konuda U1: “Müzik Eğitimi Anabilim Dalı Müzik Öğretmenliği Lisans Programında ortaokul ve liselere müzik öğretmeni yetiştirilmektedir. Bu nedenle bu programı bitirenler genel olarak ikinci çocukluk ve ergenlik dönemi müzik eğitimi alanında yeterli donanımlıdırlar. Bu bakımdan Müzik Öğretmenliği Lisans Programı mezunları erken çocuklukta müzik eğitimi alanında yeterli donanımla mezun olmamaktadır... Çünkü haftada üç saatlik kuramsal ve bir yarıyıllık zorunlu “Erken Çocuklukta Müzik Eğitimi” dersi öğretmen adayının kendisi için gerekli müziksel bilgi, beceri ve deneyimi kazandırıcı olmaktan çok uzaktır.” U1, müzik öğretmenliği bölümü lisans mezunlarına yönelik düşüncelerinin aynı zamanda okul öncesi, sınıf öğretmenliği ve çocuk gelişimi lisans programlarında da benzer olduğunu bu bölümlerinin de öğrencilerini erken çocuklukta müzik eğitimi için gerekli olan bilgi, beceri ve deneyime sahip olmadan mezun ettiklerini dile getirmiştir.

Bu konuda ki düşüncelerini "Müzik öğretmenliği lisans mezunları için olan var olan durum ve koşullar genel olarak okul öncesi ve sınıf öğretmenliği programları ile çocuk gelişimi lisans programı mezunu öğrenciler için de geçerlidir." şeklinde ifade etmiştir. U2, bu konuda bu durumun ders saatleri ve akademisyen yeterliklerine değinerek istenilen yeterlikte uzmanların olduğu bölümlerde de ders saatlerinin yeterli olmamasının mevcut sorunu çözmeye engel olduğunu belirtmektedir. U2, bu konudaki düşüncelerini "Tam olarak yeterli donanımla mezun olmuyorlar. Daha profesyonel hocalara ulaşabilen okullarda belki evet denilebilir ama her üniversitede uzman hocalarla buluşma şansı bulamayan öğrenciler bulunmakta. Ders saatinin ve sayısının azaltılması en iyi hocalara ulaşabilen öğrenciler için bile yeterli donanıma sahip olabildiklerini söyleyemeyiz." şeklinde belirtmiştir. Uygulamaya yönelik ise U8: "...diğer önemli nokta ise müziğin öğretim boyutuna yönelik daha çok uygulamalı derslerin programda yer alması gerektiğidir." şeklinde düşüncelerini belirtmiştir.

Çalışma grubundaki öğretmenlerin tamamı, kendilerini lisans eğitimlerinin ardından EÇME alanında yeterli donanıma sahip olarak görmediklerini dile getirmiştir. Katılımcıların bu yetersizlik algısının arkasında, eğitim programının sadece teorik içeriklere odaklanması, erken çocukluk eğitimine yönelik uygulamalı derslerin eksikliği, derslerin pratik uygulamalarının olmaması, eğitimi veren akademisyenin alanında uzman olmaması, ders saatlerinin yeterli olmaması ve teorik bilgilerin pratiğe dönüştürülmesi konusunda eksikliklerin bulunması gibi faktörlerin olduğu görülmektedir. Bu bağlamda, mevcut eğitim programının kapsamı ve içeriği üzerindeki eleştiriler, öğretmenlerin yeterlik algısındaki temel etkenler arasında yer almaktadır. Tablo 2, katılımcıların EÇME dersi almış lisans mezunlarının bu alanda yeterli bilgi ve deneyime sahip olup olmadıklarına dair görüşlerini sunmaktadır.

Tablo 2.

Katılımcıların EÇME Dersi Alan Lisans Mezunlarının Eçme İçin Yeterli Bilgi ve Deneyime Sahip Olup Olmadıklarına İlişkin Görüşleri

Tema	Kategori	Kodlar
Yeterli Bilgi ve Deneyime Sahip Olmama	Ders Yürütücüleri	Erken çocukluk müzik eğitimi uzmanlığında yeterli olmamaları, eçme uzmanı öğretim elemanı sayısının azlığı
	Program	Doğrudan okul öncesine yönelik derslerin yeterli olmaması, derslerin ve sürelerinin sınırlı sayıda olması, uygulamaların yetersizliği, sınıfların kalabalık olması
	Mevcut Yeterliklerin Süreçte Kazanılma Çabası	Kişisel çabalar, mesleki deneyim, hizmet içi eğitimler, özel kurslar,

Tabloya 2' ye göre; "Yeterli Bilgi ve Deneyime Sahip Olmama" teması altında "Ders Yürütücüleri", "Program", ve "Mevcut Yeterliklerin Süreçte Kazanılma Çabası" olmak üzere üç kategori belirlenmiştir.

3.1.1 Ders Yürütücüleri:

Görüşmelerde belirtilenlere göre, üniversiteler arasında uzman sayısı ve uzmanlık alanlarının eşit olmaması, hatta bazı üniversitelerde öğrencilerin uzmanlaşmış alan uzmanlarıyla hiç karşılaşamamaları nedeniyle beklenen eğitim verimliliğinin elde edilmediği görülmektedir.

Katılımcılar, eğitimcilerin eksik yönleriyle ilgili algılarına dair görüşleri aşağıda sunulmuştur.

U2: "... Her üniversitede uzman hocalarla buluşma şansı bulamayan öğrenciler bulunmakta."

U8: "Öğretim elemanlarının daha yetkin olmaları beklenmektedir."

U10: "Okul öncesi müzik eğitimi alan uzmanlarının azlığı nedeniyle yeterli olduğunu düşünmüyorum."

3.1.2 Program:

EÇME odaklı lisans programları, özellikle okul öncesi ve ilkökul seviyelerinde öğrencilere eğitim sağlama konusunda eksiklikler taşımaktadır. Bu programların içeriği incelendiğinde, özellikle ortaokul ve lise seviyesine yönelik müzik derslerinin daha baskın olduğu görülmektedir. Ayrıca, sadece müzik eğitimi değil, erken çocukluk eğitimi genelinde diğer derslerin de eksiklikler içerdiği tespit edilmektedir. Bu eksiklikler, ders sayıları ve süreleri ile ders içeriklerinin teorik sınırlarını aşamaması olarak belirlenmektedir. Aşağıda uzmanların görüşleri sunulmuştur.

U2: "Ders saatinin ve sayısının azaltılması nedeniyle en iyi hocalara ulaşabilen öğrencilerin bile yeterli donanıma sahip olabildiklerini söyleyemeyiz."

U4: "Aldıkları eğitimin okul öncesi yaş grubuna ders vermek için yeterli olmadığını düşünüyorum."

U7: "Programlarda erken çocukluk dönemine yönelik yeterince dersler mevcut değil. Bu programda müzik eğitimi dersleri çok yetersiz. Hem ders çeşitliliği hem de ders saati olarak öğretmen adaylarının müziksel yeterlikleri yeterince geliştirilememektedir."

3.1.3 Mevcut Yeterliklerin Süreçte Kazanılma Çabası:

Katılımcıların birçoğu, lisans eğitimleri sırasında EÇME konusunda gereken yetkinliği elde edemediklerini dile getirmiştir. Özellikle teorik derslerde edindikleri bilgi ve becerilerin, erken çocukluk döneminde nasıl pratiğe döküleceği konusunda yeterli olmadığını vurgulamışlardır. Görüşülen öğretmenler arasında, bazıları kendilerini tam anlamıyla hazır hissetmezken, diğerleri lisans sonrasında kendi başlarına edindikleri eğitimler ve mesleki tecrübelerle yeterli seviyeye geldiklerini belirtmiştir. Katılımcı öğretmenlerin bakış açıları, aşağıdaki örneklerle açıklanmıştır.

Ö2: "Şu an için evet ama bu yeterlikleri lisans döneminde değil çalışma hayatımda kendi çabalarımla çocuklarla öğrendim. Okul öncesi döneme yönelik yeterli eğitim almadığımızı düşünüyorum."

Ö5: "Kendimi şu anda bir müzik öğretmeni olarak yeterli görüyorum; fakat müzik öğretmenliği bölümünden yeterli bir donanım ile mezun olduğumu düşünmüyorum. Kendimi yenileme ve güncel anlayışı takip etme adına sürekli kendimi geliştirme ihtiyacı duyuyorum. Lisans sonrasında yurt içi ve yurt dışında birçok Orff-Schulwerk seminerine katıldım."

Ö6: "Bu yaş grubu ile çalışmanın diğer yaşlardan çok daha farklı olduğunu düşünüyorum. ... Bu alandaki yeterlik düzeyim tecrübem arttıkça oturmaya başladı."

Ö9: "Kendi çabalarımla öğrendim ama daha sistenli bir eğitim alarak mezun olmak isterdim."

Ö10: "Kendimi geliştirmek için uğraşıyorum. Aldığım her eğitimle birlikte yeterliğimin arttığını düşünüyorum fakat aynı zamanda öğrenecek daha çok şey olduğunu fark ettiğim için tam olarak istediğim yeterliği henüz yakalayamadığımı düşünüyorum."

Öğretmenler, EÇME' nin önemini, mesleki yaşamlarında deneyimleyerek daha iyi kavradıklarını dile getirmişlerdir. Lisans eğitimlerinin ardından, kendi çabalarıyla ve kaynaklarıyla mesleki yeterliklerini arttırmaya çalıştıklarını, ancak bu sürecin zaman, ekonomik kısıtlamalar ve yaşadıkları bölgelerin imkânları nedeniyle tam anlamıyla tatmin edici sonuçlar vermediğini belirtmişlerdir. Ekonomik durumları müsait olan öğretmenler, kendi imkânlarıyla EÇME' de farklı metodolojilere ve öğrenme stratejilerine erişim sağlayarak, bu farklılıkları derslerinde etkin bir şekilde uygulama şansı bulduklarını ifade etmiştir. Bu öğretmenler, bu deneyimler sayesinde EÇME konusunda daha yetkin ve kendilerini güçlü hissettiklerini aktarmışlardır. Ö5 adlı öğretmen, lisans sonrasında aldığı EÇME eğitimlerinin, kendisine öz yeterlik kazandırdığını ve derslerindeki etkinliği artırdığını ifade etmiştir. Ö5 öte yandan: "İstanbul'da Türkiye Orff Merkezi'nin yürüttüğü 3 yıl süren seviye geliştirme kurslarına katıldım. 3 seviyeyi de tamamlayarak yaklaşık 2 yıl süren eğitim sürecine davet edildim. Bu süreci de tamamladığım sırada,

GüherveSüher Pekinel Anadolu Orff Müzik Eğitimi kapsamında Avusturya (Salzburg'da) burslu olarak Mozarteum Üniversitesi Orff Enstitüsü Special Course programına gönderildim. Yaklaşık 1 yıl boyunca burada eğitim almanın dışında araştırmalarda bulundum. Bir Orff-Schulwerk eğitmeni olarak, müzik konuşma ve hareket alanlarının hepsini derslerime eşit oranda kullanmaya çalışmakla beraber, hareket/dans ile ifadede kendimi daha güçlü hissediyorum." sözleriyle, bu yeterliklerini nasıl kazandığına dair süreçte yaşadığı deneyimleri örnekleyerek açıklamıştır.

3.2 EÇME Alan Uzmanının Sahip Olması Gereken Yeterlikler

Çalışma grubundaki uzmanlarla gerçekleştirilen görüşmelerde, uzmanlara "Erken çocuklukta müzik eğitimi konusunda uzman veya yetkin olabilmek için hangi yeterliklere ve becerilere sahip olmanız gerektiğini düşünüyorsunuz?" şeklinde bir soru yöneltilmiştir.

Uzmanlardan gelen cevaplar doğrultusunda EÇME alan uzmanının sahip olması gereken yeterlikler Tablo 3' te belirtildiği gibi "Genel Yeterlikler- Öğretmenlik Bilgisi" ve "Alan Yeterlikleri" olmak üzere iki temada toplanmıştır.

Tablo 3.

EÇME Uzmanı Yeterlikleri

Tema	Kategori	Alt Kategori	Kodlar
Genel Yeterlikler " Öğretmenlik Bilgisi"	Bireysel ve Mesleki Gelişim	İletişim	Anlatım teknikleri, Sunum teknikleri Eğitim Psikolojisi ve Felsefesi Bireyi Tanıma Teknikleri (Olumlu İlişkiler Kurabilme, Yenilikçi, Çağdaş ve Sorumluluk sahibi olma) Öğrenmeyi ve Gelişimi İzleme, Değerlendirme.
		Akademik Donanım	Hizmet içi eğitimler, sertifika programları, program bilgisi.
		Farklı Disiplinleri Bilme	Sahne Sanatları, oyun, dans, müzik, jeux dramatique, tiyatro, çocuk bienalleri, çocuk literatürü, çocuk edebiyatı, çocuk şarkıları, sahne sanatları, çocuk literatürü, müze eğitimi, görsel sanatlar, drama, dans.
Alan Yeterlikleri " EÇME Uzmanlığı Bilgisi"	Müzikal Bilgi ve Beceriler	Müzikal Yeterlikler	Kuramsal müzik bilgisi, kullanacağı yöntem, teknik ve yaklaşımlar, kullanacağı araç – gereçler, görsel- yazınsal vb. kaynaklar, çalışma ortamı.
		Uygulama Yeterliği	Sahip olduğu bilgi ve becerileri etkin kullanma, kuramsal bilgileri uygulamaya dönüştürebilme, müziksel yaratıcılığı destekleme, yaratıcılığı geliştirmeye yönelik etkinlikler uygulayabilme.

Tablo 3' te görüldüğü üzere; "Genel Yeterlikler" başlığı altında, "Öğretmenlik Bilgisi" teması incelenmiş ve "bireysel ve mesleki gelişim" kategorisi altında "iletişim", "akademik donanım" ve "farklı disiplinleri bilme" olmak üzere üç alt kategori belirlenmiştir. Bu alt kategorilere özgü kodlarla veriler gruplandırılmıştır.

"Alan Yeterlikleri" için ise "EÇME Uzmanlığı Bilgisi" teması ele alınmış ve bu tema altında "Müzikal Bilgi ve Beceriler" kategorisi oluşturulmuştur. Bu kategori, "Müzikal yeterlikler" ve "uygulama yeterliği" şeklinde iki alt kategoriye ayrılmış ve her biri için özel kodlarla analiz edilmiştir.

3.2.1. Genel Yeterlikler

3.2.1.1 Bireysel ve Mesleki Gelişim.

Erken çocukluk müzik eğitiminin çocuklar için faydalı sonuçlar doğurabilmesinde alan uzmanının yüksek motivasyona ve uzmanlık düzeyine sahip olması gerekmektedir. Uzman görüşleri değerlendirildiğinde; EÇME uzmanlarının çocukların potansiyellerini en iyi şekilde geliştirebilmelerinin belli yeterliklere sahip olmalarıyla ilişkili olduğu vurgulanmaktadır. Bu nedenle EÇME uzmanlarının müzik eğitimi ve pedagojisinde bilgi sahibi olmaları, çocukların ihtiyaçlarını anlama ve bu ihtiyaçlarına cevap verebilme potansiyelini taşımaları gerektiği vurgulanmaktadır. Tüm uzmanlık alanlarında olduğu gibi erken çocukluk dönemi müzik eğitimi alanı uzmanının profesyonel hazırlık sürecinde de bilgi, beceri ve yetkinlik düzeyinde birtakım yeterliklerin kazanılmış olması gerekmektedir.

Bu konuda U2: *“Öncelikle öğretmenlik mesleği yeterliklerine sahip olmalıdır. Çocuğu tüm gelişim alanlarıyla birlikte yeterince tanımalı ve müzikal gelişim özellikleri ve gelişim özelliklerini bir arada değerlendirebilmelidir.”* U9, *“Planlı ve programlı olmalıdır.”* şeklinde görüşlerini belirtmiştir.

Katılımcıların ifade ettikleri görüşlerin, literatürde de sıkça karşılığını bulduğunu belirtmek önemlidir. Araştırmalarda, öğretmenlerin (Üstüner vd., 2021), öğrencilerin (Abide, 2021) ve öğretmen adaylarının (Atabek-Yiğit & Balkan-Kıyıcı, 2019) ideal öğretmen profiline yönelik betimlemeler yapılmıştır. Bu çalışmalarda, ideal bir öğretmenin sadece akademik bilgiye sahip olması değil, aynı zamanda etik değerlere, öğrencilere karşı empatiye ve etkili iletişim becerilerine de sahip olması gerektiği vurgulanmıştır.

Öğretmenlerin moral liderlik ve rol model olma becerileri, onların sınıf içinde öğrencilere ilham veren ve güven duyulan figürler olmalarını sağlar. Öğretmenlerin, öğrencilere karşı adil, sevgi dolu ve duygudaş bir yaklaşım sergilemeleri, öğrencilerin motivasyonunu ve öğrenme isteğini artırır. Ayrıca, öğretmenlerin esneklik, iş birliği, sürekli öğrenme ve kültürel çeşitlilik konularında farkındalık sahibi olmaları, günümüz eğitim ortamlarında çok daha önemli hale gelmiştir. Young (2009), öğretmenlerin esnek, iyimser, öz yansıtıcı ve yenilikçi olmalarını, öğrencilerle güçlü ilişkiler kurabilmelerini ve sürekli olarak kendilerini geliştirebilmelerini vurgular. Ayrıca, öğretmenlerin meslektaşlarıyla iş birliği yapma yeteneği, kültürel farklılıklara saygı gösterme ve öğrencilerin farklı ihtiyaçlarına yanıt verebilme kapasitesi de önemli olarak belirtilir.

a. İletişim

İletişim, öğretmen ile öğrenci arasındaki bilgi alışverişini kapsayan karmaşık bir süreçtir. Bu süreç, öğretim metodlarından öğrenci psikolojisine kadar geniş bir yelpazede değerlendirilir. Araştırma, alan uzmanı adaylarının hedeflere ulaşmasının, öğreticinin iletişim yetenekleriyle doğrudan ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. EÇME uzmanlarının iletişim yetenekleri, özellikle çocukların gelişimine ve sözel becerilerine olumlu katkılarda bulunmaktadır. Minor et al. (2002), etkili iletişimin demokratik bir ortamda en iyi şekilde gerçekleşebileceğini vurgular. Bireyler, sadece materyallerle değil, aynı zamanda etkili iletişim ve etkileşimle de değerler kazanır. Bu bağlamda, bireylerin yaşantıları ve algıları, sürekli destekleyici yetişkin etkileşimine ihtiyaç duyar.

Bu konuda U3: *“...İletişimi güçlü ve çözüm odaklı olmalıdır. Dikkatli, yaratıcı ve cesaretlendirici, işini seven uyumlu bir uzman olmalıdır. Çocukların müzikle iyi bir ilişki kurması sağlanmalı ve onlara kaliteli bir müzik zevki kazandırmak amaçlanmalıdır.”*

U5: "...İlkeli, uyumlu ve duygudaşlık kurabilen bir eğitimci olmalıdır. İşini zevk ile severek yapmalı, yapıcı ve sıcak ilişkiler kurabilen, iletişim becerileri yüksek olmalı."

U7: "Çocukların kendilerini ifade etmelerine fırsat vermeli sabırlı ve insan ilişkilerinde başarılı olmalıdır. Eğlenceli ve neşeli bir öğretmen çocuğu daha rahat motive eder." şeklinde düşüncelerini belirtmişlerdir.

Katılımcıların perspektifine göre, EÇME uzmanlarının eğitim camiasında yer alırken etik değerleri benimsemeli ve bu değerlere uygun hareket etmelidir.

b. Akademik Donanım

Akademik eğitimde genellikle lisans ve lisansüstü programlar öne çıkar; ancak EÇME alanındaki sürekli gelişim, eğitimcilerin bu dinamik değişime ayak uydurmasını gerektirir. Bu süreçte, hizmet içi eğitimler, seminerler ve sertifika programları gibi ek eğitim faaliyetleri önemlidir. Kalyoncu (2004), öğretmenlik yeterliklerini, hizmet içi eğitimlere katılım, meslektaşlarıyla iş birliği, rehberlik ve iletişim becerileri gibi pratik yetkinlikler olarak tanımlar. EÇME uzmanlarının, EÇME konularında teorik bilgiye sahip olmalarının yanı sıra, çocukların gelişimine yönelik stratejik yaklaşımlar geliştirmeleri ve kapsamlı becerilere sahip olmaları beklenir.

Katılımcılar, lisans eğitimlerinin ardından kendi inisiyatifleri ve erişebildikleri kaynaklarla yeterliklerini geliştirdiklerini belirtmektedir.

Katılımcılardan Ö5: "Lisans sonrasında yurt içi ve yurt dışında birçok Orff-Schulwerk seminerine katıldım. İstanbul'da Türkiye Orff Merkezi'nin yürüttüğü 3 yıl süren Seviye Geliştirme Kursları'na katıldım. 3 seviyeyi de tamamlayarak yaklaşık 2 yıl süren eğitimci eğitimi sürecine davet edildim. Bu süreci de tamamladığım sırada, GüherveSüher Pekinel Anadolu Orff Müzik Eğitimi kapsamında Avusturya (Salzburg'da) burslu olarak Mozarteum Üniversitesi Orff Enstitüsü Special Course programına gönderildim. Yaklaşık 1 yıl boyunca burada eğitim almanın dışında araştırmalarda bulundum."

Ö7: "Kişini sürekli geliştirmesi gerektiğini düşünüyorum fakat bu anlamda da doğrudan EÇME'ye yönelik bir eğitimin uzmanlar tarafından verildiği kursları bulmak o kadar da kolay olmuyor. Bu anlamda ciddi bir emek, maliyet ve zaman ihtiyacı doğuyor. Bu da her eğitimci için mümkün olamayabiliyor." demiştir.

c. Farklı Disiplinleri Bilme

EÇME, güzel sanatlar eğitiminin kapsamlı disiplinlerarası yapısından beslenen bir alandır. Bu bağlamda EÇME öğreticilerinin, sahne sanatlarından müze eğitimine, çocuk edebiyatından dramanın çeşitli dallarına kadar geniş bir yelpazede bilgiye sahip olmaları beklenir. Bu disiplinlerarası yaklaşım, çocuğun kapsamlı gelişimine katkıda bulunmaktadır. Araştırmalar, disiplinlerarası deneyimlerin öğrenme motivasyonunu ve derinliğini artırdığını göstermektedir (Ellis & Fouts, 2001). Erken çocukluk dönemi müzik eğitiminde, farklı sanat dallarının entegrasyonu (görsel sanatlar, drama, dans vb.) eğitimin daha zenginleştiği gözlemlenmektedir. Bu yaklaşım, öğrencilere müziğin çeşitli yönlerini ve bağlamlarını deneyimleme şansı sunar. Örneğin, müzik sadece bir şarkı veya şiir değil, aynı zamanda bir matematiksel yapı veya fiziksel bir fenomen de olabilir. EÇME uzmanları, çocukların hayal güçlerini ve duygusal ifadelerini sanat aracılığıyla serbest bırakmalarına yardımcı olmayı hedefler.

Katılımcıların belirttiğine göre, ideal bir yüksek lisans programı, çeşitli sanat ve pedagojik disiplinleri kapsamalıdır. Bu programın içeriği şunları içermelidir: yaratıcı dans ve hareket, drama eğitimi, oyun ve hareket pedagojisi, Jeux Dramatique (dışavurumcu oyun) yaklaşımları, gelişim pedagojisi ve psikolojisi, görsel sanatlar eğitimi, tiyatro sanatı, çocuk bienali organizasyonları, müzik ve sanat terapi teknikleri. Bu çeşitlilik, EÇME uzmanlarının geniş bir perspektifle ve çok yönlü bir yaklaşımla eğitim ve öğretim süreçlerine katkıda bulunmalarına olanak sunar.

EÇME uygulamalarında farklı disiplinlerin ilişkilendirilmesine yönelik katılımcı görüşlerine bakıldığında;

U10: "... Sanat ve disiplinlerarasılığı bilen öğretmenlere gereksinim vardır."

U8: “Kesinlikle disiplinlerarası uygulamalara yer vermek gerekir. Müziğin diğer sanat formları ve farklı disiplinlerle entegre edilmesi gerektiğini düşünüyorum.”

U6: “... Çocuk ve gençlik bienalleri kapsamında müzik, dans ve beden performanslarının yer verildiği etkinlikler hazırlayarak ya da sadece farklı tür ve tarzlara ait müzikal etkinlikleri gözlemlemeleri için çocuk bienallerine katılım gösterilmelidir.”

Ö5: “... Tüm sanat dalları ile etkileşim halinde bulunmak ... Farklı noktalarda bu alanların birbirini beslemesine zemin hazırlamak, yaratıcılığı geliştirmek ve sadece müzik eğitimi olarak değil, bir sanat eğitimi bakış açısı ile yaklaşmayı sağlayacaktır.”

U2: “...Müzik eğitimi için önerilen yöntemleri destekleyici drama, müzikli dramatizasyon, dramatik oyun da tüm dünyada yaygın olarak kullanılan müzik öğretimi yöntemleri içerisine dâhil edilebilir.”

U7: “Müzik mutlaka yaratıcı dans, görsel sanatlar, tiyatro, drama gibi disiplinlerle ilişkilendirilmelidir.” şeklinde düşüncelerini belirtmişlerdir.

Görüşmelerde uzmanlar, farklı sanat ve pedagojik disiplinlerin entegrasyonunun, eğitim içeriğini derinleştirirken öğrencilere çeşitli disiplinlerdeki birleşik bir öğrenme deneyimi sunma potansiyeline sahip olduğunu belirtmiştir (jeuxdramatiquessanalmuzesi.com, 2022). Bu entegrasyon, öğrencilerin motivasyonunu artırarak onların yaratıcılıklarını teşvik ederken, aynı zamanda farklı disiplinler arasında bağlantılar kurmalarını da kolaylaştırır. Uzmanlar ayrıca, erken çocukluk döneminde oyunun duygusal ifadenin temel bir unsuru olduğunu vurgulamışlardır. Bu bağlamda, uzmanların önerisi olan "Dışavurumcu Oyun" (Jeux Dramatique) yaklaşımı, eğitimcinin oyun tabanlı aktivitelere katılımında öngörülü bir rol üstlenmesinin gerekliliğini öne çıkarır.

U14: “Dans, devinim, drama, oyun ve hareket, dramatik oyun (buna dışavurumcu oyun da diyorlar) mutlaka ilişki kurulması gereken disiplinler arasındadır.”

U6: “...Dışavurumcu Oyun ya da Jeux Dramatique olarak adlandırılan yöntem de oldukça etkili ve faydalıdır.”

Çocuklar, müzikle birleşmiş dramatizasyon sayesinde dünyayı sembolik, hayal gücü zengini ve figüratif bir dille ifade edebilirler. Bu yaratıcı süreçte, çocuklar duygularını, düşüncelerini ve ruh hallerini çeşitli yaratıcı aktivitelerle ortaya koyarlar. Örneğin, çocukların kendi besteledikleri ve geometrik şekillere dair bir şarkıyı, şekillerin hareketleriyle veya dansla canlandırmaları, müziğin, matematik, dans, drama ve dil gibi farklı alanlarla etkileşimini gösterir.

Oyun, çocukların bilişsel, duygusal ve sosyal becerilerini geliştiren merkezi bir aktivitedir. Akandere (2004)'nin belirttiği gibi, müziğin çocukların dikkat, koordinasyon, dil ve iletişim gibi birçok becerisine olumlu etkisi vardır. Bu nedenle, Aral (2011) da çocukların yaratıcılığını ve problem çözme yeteneklerini destekleyen oyun, drama, sanat ve müzik gibi etkinliklere aktif olarak katılmalarının önemine değinir.

EÇME uzmanlarının, bu yaratıcı ve etkileşimli öğrenme yöntemlerini benimsemeleri ve müzik eğitimi farklı disiplinlerle entegre ederek etkili bir şekilde uygulamaları gerekmektedir. Bu yaklaşım, erken çocukluk dönemindeki eğitimin kalitesini artırır ve çocukların çok yönlü gelişimine katkıda bulunur.

3.2.2 Alan Yeterlikleri “EÇME Uzmanlığı Bilgisi”

Bu başlıkta “EÇME Uzmanlığı Bilgisi” temasını oluşturan “müzikal bilgi ve beceriler” kategorisinin alt kategorileri olarak belirlenen “müzikal yeterlikler” ve “uygulama yeterliği” açıklanmıştır.

3.2.2.1 Müzikal Bilgi ve Beceriler

a. Müzikal Yeterlikler

EÇME uzmanlığı, güzel sanatlar eğitiminin çeşitli unsurlarını barındırır da, müzik sanatı bu alandaki merkezi bir rolü üstlenmektedir. Bu merkezi pozisyon, müzik eğitiminin temel teorik bilgilerinden, pedagojik yaklaşımlarına; repertuar anlayışından çalgı bilgisine kadar geniş bir yelpazede kendini

gösterir. Bir EÇME uzmanı, sadece genel müzik bilgisiyle yetinmemeli, aynı zamanda müzik teorisi konularında kapsamlı bilgi sahibi olmalıdır. Bununla birlikte, müziği etkili bir şekilde öğretme yöntemlerini kavramalı ve farklı çalgı aletlerinin eğitiminden toplu ses çalışmalarına kadar geniş bir alanda yetkinlik göstermelidir. Bu çok yönlü yetkinlik, EÇME uzmanının müzik eğitiminde kapsamlı bir yaklaşım sergilemesini sağlar.

Katılımcıların EÇME uzmanının sahip olması gereken yeterliklere yönelik düşünceleri, alanın geniş kapsamını ve uzmanın rolünü açıkça yansıtmaktadır. Bu bağlamda, katılımcıların değerlendirmeleri şu şekildedir.

U5: *“Müziksel işitme okuma ve yazma, form bilgisi ve kuramsal müzik bilgisine sahip olarak müzikal bilgi yeterliliği...”*

U6: *“Erken çocukluk repertuarı ve müzik teorisi bilgisine sahip olmalıdır.”*

U14: *“...şarkı ve oyun dağarcığı geniş olmalı, ritim çalgıları çalabilmeli, kendi etkinliklerini tasarlayabilmeli ve çalıştığı gruba göre uyarlayabilmeli. Hareket kabileyetini kısıtlamayan (Gitar, ukulele vb.) bir eşlik çalgısı çalabilmelidir.”*

U8: *“Müzik ile ilgili temel nota okuma-yazma, şarkı söyleme ve şarkı dağarcığı geliştirme, en az bir eşlik çalgısı çalma, orff çalgılarını kullanabilme-çalabilme, dans-devinim-doğaçlama becerileri, özel müzik öğretim yöntem ve yaklaşımlarına dayalı müziksel etkinlikler planlama ve uygulamaya geçirme becerilerine sahip olmalıdır.”*

U11: *“Temel düzeyde müziğin ve enstrümanların oluşumuna ve günümüze kadar geçirdiği değişimlerini, dünyadaki olayların müzik üzerine etkilerinin neler olduğuna kısaca müzik tarihini etkileyen tüm yapılara hâkim olması gerekmektedir.”*

Günümüzün hızla değişen iletişim dinamikleri ve bilgi akışı, müzik kültürüne dair okuryazarlık ve müzikal yaratıcılığın vurgulanmasına neden olmaktadır. EÇME uzmanının nitelikleri arasında; bir enstrümanı etkin bir şekilde kullanabilme yeteneği, çeşitli müzik türleri hakkında bilgi sahibi olma ve çağdaş bir anlatıcı kimliğine sahip olma önemlidir.

Öğrencilerin aktif katılımını teşvik ettiği, çok yönlü etkileşimin hedeflendiği etkinliklerde, sadece geleneksel öğretim yöntemleri değil, aynı zamanda dijital araçlar, uygulamalar ve yaratıcı platformlar da kullanılabilir. Erken çocukluk dönemi müzik eğitimi uzmanlarının, eğitim yaklaşımlarında çeşitliliği benimsemeleri ve farklı öğrenci profillerine uyum sağlamaları, eğitimdeki monotonluğu ve sınırlılıkları aşmalarına olanak tanır. Bu yaklaşım, öğrencilere zengin bir öğrenme deneyimi sunarken, onların müzikal gelişimlerini desteklemeye yönelik etkili stratejilere kapı aralar. Popüler müziğin müzik eğitimine entegrasyonu da öğrencilerin müziğe olan ilgilerini ve katılımlarını artırabilir ancak bu, müzik eğitiminin temel ilkelerini ve değerlerini koruma konusunda dikkatli ve dengeli bir yaklaşımı gerektirir.

Erken çocukluk döneminde müzik eğitimi veren uzmanlar, yöntem ve tekniklerini belirlerken bir dizi kriteri göz önünde bulundurmalıdır. Bu kriterler arasında; eğitimin genel amaçları, öğretimin spesifik hedefleri, çocukların yaşları, sosyo-ekonomik durumları, ilgi alanları ve özel ihtiyaçları yer almaktadır. Öğrencilerin doğal öğrenme süreçlerini desteklemeye hedefleyen yöntemler, etkili bir öğrenme deneyimi için yaratıcı ve katılımcı yaklaşımları teşvik etmelidir. Özellikle çocukların aktif katılımının ön planda olduğu, çok yönlü etkileşiminin hedeflendiği oyun, keşif, hareket ve sanatsal ifade temelli uygulamalarda, dijital araçlar ve yaratıcı platformlar da kullanılarak öğrenme süreci zenginleştirilebilir. Bu bağlamda, EÇME uzmanlarının farklı öğretim yaklaşımları ve tekniklerini denemeleri, öğrencilere çeşitli öğrenme fırsatları sunarak onların bireysel ihtiyaçlarına ve özelliklerine daha uygun eğitim imkânları sağlamalarına yardımcı olabilir. Bu yaklaşım, öğrencilerin tek bir öğretim yöntemi veya teknikle sınırlı kalmadan, geniş bir perspektiften müzik eğitimi alabilmelerini mümkün kılar. Katılımcıların EÇME uzmanının sahip olması gereken müzik yeterliğine yönelik düşüncelerine bakıldığında;

U3: *"Dalcroze, Orff, Kodaly. Erken çocukluk müzik eğitimcilerinin ses ve bedenden en iyi şekilde yararlanmalarını ama aynı zamanda çeşitli türlerde vürmalı çalgıları da birleştirmelerini beklerim."*

U5: *"...doğaçlama hareket ve dansın içinde olduğu, oyun kurgulanan yöntem/yaklaşımın olması gerekir."*

Müzik eğitimi alanında bilinen geleneksel yöntemlerin dışında, sürekli olarak yenilikçi ve çeşitlendirilmiş yaklaşımların eğitim süreçlerine dâhil edilmesi gerektiği üzerine bir uzlaşma oluşturulmuştur. Çocukların öğrenme süreçlerinde oyunun vazgeçilmez bir rol oynadığı kabul edilerek, Jeux Dramatique yönteminin bu alandaki öğrenme hedeflerine katkı sağlayabileceği üzerinde fikir birliği sağlanmıştır. Uzman görüşlerinin analizi sonucunda, EÇME uzmanlarının; genel kabul görmüş Dalcroze, Gordon, Kodály, Orff-Schulwerk ve Suzuki yöntemlerinin yanı sıra Music Together® Programı ve Conversational Solfege gibi öğretim yaklaşımlarını da tanımaları gerektiği vurgulanmaktadır (Benedict, 2010). Ayrıca, Drama ve Jeux Dramatique gibi dışavurumcu oyun yaklaşımlarının da bu kapsamda değerlendirilmesi gerekmektedir.

U6: *"...Dışavurumcu oyun ya da Jeux Dramatique" olarak adlandırılan yöntem de oldukça etkili ve faydalıdır..."*

U7: *"... Music Together® programı da çocuklar için tercih edilebilir ve oldukça faydalı yöntemler arasındadır..."*

U9: *"Music Together® Programı, Gordon Theory ve Orff-Schulwerk yaklaşımını mutlaka bilmelidir. 0-3 yaş grubu için Suzuki mutlaka uygulanmalıdır. Konuşmalı solfej Conversational Solfege yaklaşımını bilmelidir."*

Okullar, öğrencilere müzikal yeteneklerini keşfetme ve geliştirme şansı tanıyan önemli platformlardır. Bu eğitim ortamlarında hem öğrencilerin hem de öğretmenlerin birbirlerini desteklediği bir atmosfer mevcuttur. Bu da toplu öğrenmeyi teşvik eder. Çocuklar için oluşturulan bu zengin müzikal ortam, onların müzikle olan ilişkilerini ve algılarını şekillendirmede kritik bir rol oynamaktadır (Sever, 2015). Gordon (1989)'a göre, erken dönemde maruz kalınan müzik eğitiminin kalitesi, bireyin genel müzik yeteneği ve yaratıcılığı üzerinde belirleyici bir faktördür. Bunun yanı sıra, müziğin kendisi bir motivasyon kaynağı olarak işlev görürken, sağlanan fiziksel ortam ve kullanılan araç-gereçler de öğretim kalitesini artırmaktadır. Araştırmalar, müzik eğitime teknolojik destek sağlanmasının, öğrenci ilgisini ve olumlu tutumları olumlu yönde etkilediğini ve eğitimciler için profesyonel gelişime katkı sağladığını göstermektedir (Sever, 2012; Temiz & Andaç, 2016; Yener, 2005). Ayrıca, katılımcıların sınıf içi etkinliklerde daha etkili olabilmek için eşlik enstrümanları (piyano, gitar, ukulele vb.) ve temel müzik aletlerini etkili bir şekilde kullanmalarının önemli olduğu belirtilmiştir.

U5: *"... Piyano veya benzeri klavye, gitar, ukulele, orff çalgıları, akordeon vb. çocuğa zengin müzik ortamı sunan çalgılar olabilir. ... Bir erken çocukluk müzik eğitimcisi mutlaka piyano öğrenmelidir; ama bu üst düzey piyano konçertoları, sonatlar vb. gibi parçalar olarak düşünmek gerekmez. Eşlik çalgısı olarak kullanabilecekleri düzeyde öğrenmeleri yeterlidir."*

U6: *"...müziğin öğretildiği her odanın, şarkıların yer aldığı çocuk kitapları ve müzikle ilgili diğer öğretim materyalleri ile donatılması gerekir."*

U7: *"EÇME uzmanının mutlaka orff çalgılarını biliyor olmasını beklerim."*

U8: *"Eşlikli bir çalgı bilmelidir. Örneğin, tuşlu çalı (org-piyano) veya gitar-mandolin olabilir. Bunun dışında Orff çalgıları gibi ezgili ezgisiz vürmalı çalgıları çalabilmelidir. Akıllı tahtayı kullanarak günümüzün teknolojileriyle bazı müzik etkinliklerini yürütebilme (dijital ortamda çocukların besteler yapabilme becerileri geliştirilebilir. Bununla ilgili çok program var ve çok da eğlenceli oluyor çocuk için. Beste yapma oyunlaştırılıyor böylelikle."*

U11: *"Ukulele, öğrenmeye yeni başlayanlara şarkılara kolaylıkla eşlik etme imkânı sunduğu için yaygın olarak önerilebilen bir çalgıdır."*

Araştırma, özel öğretim kurumlarının farklı kademelerinde EÇME derslerini veren müzik öğretmenlerinin perspektiflerini ele almaktadır. Bu öğretmenler, EÇME uzmanının özellikle vurguladığı ve etkin bir şekilde kullanılması gerektiğini belirttikleri araç ve gereçlere dair değerli bilgiler sunmaktadır. Araştırmaya katılan öğretmenlerin görüşleri incelendiğinde, piyano, ukulele, temel müzik

aletleri, gitar ve vurmali çalgıların EÇME derslerinde öğrencilere sunulan müzikal deneyimler için temel bir öneme sahip olduğunu görmekteyiz. Bu çalgılar, öğrencilere farklı müzikal deneyimler sunarken aynı zamanda müzikal yeteneklerini ve yaratıcılıklarını geliştirmelerine olanak tanır. Bu bulgular, EÇME derslerinin etkili bir şekilde tasarlanması ve uygulanması için gereken araç ve gereçlerin neler olabileceği konusunda önemli bir rehber niteliğindedir. Öğretmenlerin bu araçları etkin bir şekilde kullanmaları, öğrencilerin müzikle olan ilişkilerini derinleştirmek ve müzikal gelişimlerini desteklemek için kritik bir rol oynamaktadır. Aşağıda öğretmenlerin görüşlerinden seçilmiş örnek alıntılar bulunmaktadır.

Ö2: *“Bence bir müzik öğretmeni piyano ve ukuleleyi bilmeli. Piyano doğru ses üretmek için en ideal çalgıdır. Ukulelenin kolayca öğrenilebilecek birkaç akorla şarkılara eşlik etme fırsatı sunması ve bu esnada sınıf hâkimiyetini sağlayabilmek açısından çok önemli olduğunu düşünüyorum.”*

Ö5: *“Lisans eğitiminde okul çalgıları dersinde elektronik org eğitimi almıştık, şimdi ukuleleyi de kullanıyorum. Elektronik org da çok kullanışlı ama ukulele o kadar pratik ve her ortama rahatlıkla taşınabilen bir çalgı ki bence tüm müzik öğretmenlerinin bu çalgıyı öğrenmesi gerekiyor.”*

Ö9: *“...ben aslında gitar çalmayı çok istedim ama ukulele de çalım kolaylığı ve taşıma pratikliği açısından rahatlıkla kullandığım bir çalgı. Orff çalgıları da aynı şekilde çok kullanışlı çünkü çocuklar rahatlıkla deneyimleyip ekinliğe ortak olabiliyorlar.”*

Katılımcı öğretmenlere sorulan “Biliyor olsaydım derslerimi daha etkili bir şekilde işleyebilirdim diyebileceğiniz çalgılar nelerdir?” sorusuna öğretmenler: Piyano, orff çalgıları, bateri, gitar, mızık ve akordeon cevabını vermişlerdir.

Katılımcı öğretmenlerin görüşlerinden seçilen örnek alıntılar aşağıda verilmiştir.

Ö10: *“Lisans eğitiminde ana çalgım kemandı. Kemana 7 yaşında İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarında başladım. Çalgımı çok seviyorum ve iyi düzeyde de çaldığım söylenebilir ama çocuklara eşlik ederken sadece çalgıma odaklanabildiğim için onları kontrol etmekte zorlanıyorum. Bateri ve orff çalgılarını çok etkili kullanıyor olmayı isterdim.”*

Ö1: *“Çalıştığım okulda çok güzel bir bateri var ama ne yazık ki ben çalmayı bilmiyorum. Çocuklar çok seviyor ve denemek istiyorlar. Biliyor olsaydım eminim derslerimi çok daha verimli işlememi sağlayacaktı.”* cevabını vermiştir.

Görüşmeye katılan öğretmenlerin ortak bir perspektifte bulunduğu önemli bir bulgu, müzik eğitimi için gerekli olan altyapının okullarda genellikle mevcut olduğudur. Öğretmenler, müzik sınıflarının ve ses sistemlerinin varlığını vurgulamışlar; bu sınıflarda piyano, ritim aletleri, gitar, bağlama, bateri, elektrogitar, keman ve ukulele gibi çeşitli enstrümanların bulunduğunu belirtmişlerdir. Ancak dikkate değer bir nokta, öğretmenlerin sadece lisans eğitimleri sırasında veya sonrasında bizzat kendi çabalarıyla öğrendikleri enstrümanları derslerinde kullanabildikleridir. Bu durum, öğretmenlerin kendi profesyonel gelişimleri için ne kadar çaba harcadıklarını ve bu çabanın öğrencilere nasıl yansıdığını göstermektedir. Ses sistemleri konusunda da öğretmenlerin ilgi ve bilgi seviyelerine bağlı olarak farklılaşmalar olduğu anlaşılmaktadır. Özellikle ses sistemlerini etkin bir şekilde kullanabilen ve bu alanda bilgi sahibi olan öğretmenlerin bu sistemleri tercih ettiği görülmektedir. Ayrıca, ihtiyaç duydukları ek hizmetler için dış kaynaklara başvurdukları da belirtilmektedir. Bu, öğretmenlerin profesyonel iş birliği ve kaynak kullanımı konusunda ne kadar esnek olduklarını göstermektedir.

Aşağıda öğretmenlerin görüşlerinden seçilen örnek alıntılar bulunmaktadır.

Ö1: *“Özel bir okulda görev yapmak bir öğretmen olarak birçok imkâna sahip olmamızı sağlayabiliyor; fakat bu imkânlar ancak öğretmenin sahip olduğu yeterliklerle bulunduğu anlamalı oluyor.”*

Ö2: *“...Müzik ortamı ve kullanılacak araç gereçlerin çeşitliliği müzik öğretmeni için büyük bir imkân.”*

Ö7: *“... Zor piyano etütleri ve parçalarıyla uğraşmak yerine okul şarkılarına eşlik edebilecek düzeyde piyano eğitimi almış olmayı, az da olsa çalgılar hakkında bilgi ve beceri sahibi olmayı çok isterdim.”*

Ö8: "...Farklı bir müzik aleti çalıyor olmak beni çok mutlu ediyor ve derslerimde kendimi daha yeterli hissediyorum." şeklinde görüş belirtmişlerdir.

Ö1: "Okulda ses sistemimiz mevcut ben zaten özel ilgim nedeniyle bu işleri çok seviyorum. ... Lisans eğitimine bir ders olarak eklenmesi ve herkesin bu konuda yeterli bilgi ve beceriye sahip olması gerektiğini düşünüyorum."

Ö4: "Çalışma ortamı ve farklı enstrümanlara sahip olmak dersleri daha özgür ve rahat bir ortamda işlememi sağlıyor. ...Okulda çok kaliteli bir ses sistemi var ve ben ona zarar vermekten yanlış bir şey yapmaktan çekiniyorum. Bu konuda profesyonel destek alıyorum. En azında basit düzeyde de olsa bu eğitimi lisans eğitimimde almış olmayı çok isterdim." diyerek düşüncelerini belirtmişlerdir.

Erken çocukluk döneminde müzik eğitimi veren öğretmenlerin çalışma koşulları ve donanımına yönelik değerlendirmeleri, genel olarak olumlu bir tabloyu ortaya koymaktadır. Öğretmenler, müzik sınıflarının ve ekipmanlarının kalitesinden memnun olduklarını belirtmişlerdir. Bu memnuniyet, özel eğitim kurumlarında çalışıyor olmalarının getirdiği avantajlarla da ilişkilendirilebilir.

Alan uzmanlarının ve öğretmenlerin görüşlerinin bir araya getirilmesiyle, ideal bir EÇME ortamının özellikleri belirlenmiştir. Bu ideal ortamda, geniş bir enstrüman yelpazesi, çocukların yaratıcılıklarını destekleyen geri dönüşüm malzemelerinden oluşturulan çalgılar, modern teknolojik aletler, görsel materyaller ve estetik açıdan zengin bir sınıf dekorasyonu bulunmaktadır. Bu tür bir ortamın, çocukların sosyal etkileşimlerini ve müzikal yaratıcılıklarını teşvik edeceği ve müzik derslerinin daha etkili hale geleceği düşünülmektedir.

Görüşmelerin sonuçlarına göre, EÇME uzmanının sahip olması gereken özelliklerden biri, piyano, gitar ve ukulele gibi çalgıları etkin bir şekilde kullanabilme yeteneğidir. Ayrıca, taşınabilir, kolay akort edilebilir ve doğru ses üretebilen elementer müzik çalgılarının, çocukların müzikle etkileşimini kolaylaştırması ve yaratıcılıklarını geliştirmesi nedeniyle tercih edilmesi önerilmektedir. Bu özellikler, erken çocukluk dönemindeki öğrencilere yönelik müzik eğitiminin kalitesini artırabilir.

b. Uygulama Yeterliği

EÇME uzmanlığının kazanılmasında, teorik bilginin yanı sıra pratik uygulamaların da özel bir öneme sahip olduğu belirtilmektedir. Örneğin, müzik teorisi bilgisinin, solfej çalışmalarıyla birlikte müzik okuryazarlığının geliştirilmesiyle anlam kazandığı ifade edilmektedir. Aynı şekilde, bir uzmanın mesleki yetkinlik kazanabilmesi için saha deneyimine sahip olması gerektiği vurgulanmaktadır.

Eğitim süreci, teorik ve pratik olmak üzere iki ana kategoride ele alınabilir. Ancak, bu iki kategorinin birbirinden bağımsız değil, tamamlayıcı olduğu kabul edilmelidir. Özellikle, teorik bilginin etkili bir şekilde uygulanabilmesi için pratik deneyimle desteklenmesi gerektiği üzerinde durulmaktadır (Kvernbeek, 2000).

Araştırmaya katılan uzmanların ve eğitimcilerin görüşleri doğrultusunda, bir EÇME uzmanının sahip olması gereken temel ve alan özelindeki yeterlikler şu şekildedir:

- Farklı kültürel geçmişlere sahip çocuk gruplarıyla etkili bir şekilde çalışabilme becerisi,
- Çocuklara, doğal bir tonla ve anlaşılır bir şekilde şarkı söylemeyi öğretme kapasitesi,
- İşbirlikçi bir yaklaşımla, öğrenci odaklı etkileşimde bulunabilme ve kendi güçlü yönlerinin farkında olma yeteneği.

Bu yetkinlikler, müzik eğitimi alanındaki en iyi uygulamaları ve öğrenci başarısını artırmayı hedefleyen modern bir müzik eğitimi yaklaşımının merkezindedir.

Bu konuda U7: "EÇME uzmanı sahip olduğu kuramsal ve uygulamalı temele ait bilgileri çocuklara aktarırken aktif olmalı ve etkinlikleri süreçte onlarla birlikte gerçekleştirmelidir. Farklı kültüre sahip topluluklardan gelen

çocukların kültürel değerlerini bilmeli, çocukların farklı kültürlerle tanışmalarını sağlayarak çok yönlü gelişimlerine katkı sağlamalıdır."

U14: *"EÇME uzmanı iletişim sorunları yaşamamalıdır. Herkesin farklı öğrenebileceği gerçeğini göz önünde bulundurarak çocuklardan beklediği davranışları mutlaka farklı ve yaratıcı yollarla açıklamalı, en iyi öğrenme ve öğretme yollarını keşfetmelidir..."* şeklinde görüşlerini sunmuştur.

Müzik eğitimi ve öğreniminin derinlemesine ve yenilikçi bir şekilde geliştirilmesi için bir uzmanın aşağıdaki yetkinliklere sahip olması gerekmektedir:

- Müzik eğitimi ve öğreniminin çeşitli boyutlarını anlayarak çok yönlü ve yenilikçi yaklaşımların nasıl geliştirileceğini bilmeli,
- Olumlu sosyal etkileşimlerin teşvik edilmesi, esneklik, takım çalışması ve problem çözme becerilerine hâkim olmalıdır.

Bu konuda U3: *"Erken çocukluk gelişimi (özellikle sosyal ve duygusal gelişim) hakkında makul arka plan bilgisine sahip olması gerekir"* ve U14: *"...Çocukların ilgi duyduğu konuları, olayları (Müzik, teknoloji, spor vs) takip ederek onlarla aynı frekansta kalmalıdır."* demiştir.

- Müziğin pedagojik ve ifade edici potansiyelini dikkate alarak, çocuğun gelişimine uygun olan müzik çalışma yöntemlerini seçme yeteneği olmalıdır.
- Refleksif ve uyarlabilir müzik etkinlikleri tasarlayabilme kabiliyetine sahip olmalıdır.
- Erken çocukluk dönemindeki müzik eğitiminin farklı uygulama alanlarını ve müzikal süreçlerini etkili bir şekilde planlama, kullanma ve geliştirme yeteneğine sahip olmalıdır.
- Öğrencilerin geri bildirimlerini dikkate alarak öğretim etkinliklerini revize edebilmeli, gerektiğinde uyarlayabilmelidir.
- Zaman yönetimi becerisine sahip olmalı, kendi performansını düzenli olarak değerlendirebilmelidir.
- Öğrencilerin toplu performanslarını organize etme ve yönlendirme yeteneğine sahip olmalıdır.
- Öğrenciler için anlamlı ve merkezi öğrenme içerikleri oluşturma, geliştirme ve değerlendirme yeteneğine sahip olmalıdır.
- Müzik, sanat, eğitim ve öğretimle ilgili konuları detaylı analiz edebilmeli, bu analizlerden yola çıkarak yeni bilgiler ve yaklaşımlar geliştirebilmelidir.
- Kapsayıcı müzik eğitiminin prensiplerini ve uygulama yöntemlerini etkin bir şekilde uygulayabilme yeteneğine sahip olmalıdır. Aşağıda bu konuda bazı uzmanların görüşlerini yansıtan alıntılar bulunmaktadır.

U1: *"Çalışmalarını iyi yapılandırıp planlamalı, zaman ve süreyi doğru bir şekilde ayarlayabilmelidir. Çalışmalarını istekli bir şekilde gerçekleştirmeli hazırlıklı olmalıdır."*

U2: *"Çocuğu tüm gelişim alanlarıyla birlikte yeterince tanımalı..."*

U7: *"...amaç müziği en iyi şekilde öğretmek ve bireylerin müzik okuryazarı olmasına katkı sağlamaktır."*

U13: *"Çocuğun ses sınırlarına hâkim olmalı... Her yaş grubuna hitap edebilecek geniş bir şarkı repertuarına sahip olmalı ve hangi yaş gruplarıyla hangi şarkıları çalışabileceği bilgisine hâkim olmalıdır..."*

- Müzik tarihine, farklı dönemlere, temel repertuarlarına, önde gelen bestecilere, müzik türlerine ve ilgili kavramlara genel bir hâkimiyet sunabilmelidir.
- Yüksek düzeyde müzik dinleme ve okuryazarlığına sahip olmalıdır.
- Yaratıcı oyunlar ve aktiviteler tasarlama kapasitesine sahip olmalıdır.
- Çocuk edebiyatına hâkim olmalı ve bu alandaki gelişmeleri takip etmelidir.

- Diğer sanat disiplinleriyle etkileşimde bulunarak kendi profesyonel gelişimine katkı sağlayabilmelidir.
- Hikâye ve masal anlatıcılığına ilgi duymalı ve bu alanda yetenekli olmalıdır.
- Çocuk edebiyatı ve sanat etkinliklerini düzenli olarak takip edebilmelidir.
- Çocukların farklı gelişim aşamalarını ve duygusal becerilerini göz önünde bulundurarak, çeşitli sanatsal araçlarla onlara eşlik edebilmelidir.
- Kendi müzikal, sanatsal ve insan algısını, çocukluk ve gençlikle ilgili sosyal ve kültürel yaklaşımlarını eleştirel bir şekilde değerlendirebilmelidir.
- Çok yönlü olmalı.

Uzmanlar özetle, EÇME uzmanı adaylarının;

1. Bu disiplinlerde derin bilgiye sahip olmaları,
2. Çocuğun bireysel gelişimini destekleyen uzmanlık gereksinimlerini karşılamaları,
3. En iyi uygulama prensiplerini benimsemeleri sahip olmaları gerektiğini belirtmektedir:

4. TARTIŞMA ve SONUÇ

Bu çalışma, EÇME uzmanlarının sahip olması gereken yeterlikleri belirlemek ve Türkiye'deki EÇME'nin mevcut durumunu değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. Çalışmadan elde edilen veriler, EÇME derslerinin verildiği lisans programları mezunlarının EÇME için gerekli olan bilgi ve deneyime sahip olmadığını; aynı şekilde dersleri yürütücülüğünü üstlenen öğretim elemanlarının da EÇME yeterliklerine sahip olmadığını ortaya koymuştur. Çalışmanın bulguları, EÇME'nin çocukların gelişimi için önemini ve nitelikli ve uzmanlaşmış EÇME profesyonellerine olan ihtiyacı vurgulayan önceki literatürle tutarlıdır (Aral, Kandır & Can Yaşar, 2000; Askarovich, 2024; Neelly, 2000; Julia, Supriyadi & Iswara, 2020; Sungurtekin, 2005; Woodward, 2007; Welch, 2021). Alanda yapılan çalışmalarda öğretmen adaylarının lisans eğitimi boyunca aldıkları bilgi ve becerilerin yeterliği konusunda benzer sonuçlar ortaya koymaktadır. Adaylar genellikle aldıkları eğitimi yeterli bulmuş olsalar bile, belirli alanlarda daha fazla eğitim talep etmektedirler.

Çalışma verileri her ne kadar yurt içi ve yurt dışı çalışmaların verileriyle desteklense de EÇME'nin detaylı bir şekilde diğer ülkelerin eğitim sistemleriyle detaylı olarak karşılaştırılmamış olması bir sınırlılık olarak görülmektedir. Dolayısıyla yeni yapılan çalışmalarda bu durum daha detaylı araştırılabilir. Bir diğer sınırlılık ise katılımcıların öz bildirim verilerinde ön yargı ve sosyal arzu edilirliliğe maruz kalmış olabilesidir. Bu konuda yapılacak yeni çalışmalarda doğrudan gözlemler ve performans testleriyle daha objektif ve güvenilir çalışmalar yapılması mümkün olabilir.

Yapılan alanyazın taramaları, Yükseköğretim Kurumu'na bağlı Devlet ve vakıf üniversitelerinde EÇME derslerini yürütmüş ve yürütmekte olan, Türkiye ve Dünya' da konuyla ilgili lisansüstü çalışmalar yapan öğretim elemanları ve Mili Eğitim Bakanlığı'na bağlı özel öğretim kurumlarında EÇME görevini üstlenen müzik öğretmenlerinin görüşleri sonucunda;

Eğitim fakültelerinin okul öncesi, sınıf ve müzik öğretmenliği bölümleri ile sağlık bilimleri fakültelerinin çocuk gelişimi lisans programları mezunlarının erken çocuklukta müzik eğitimi için yeterli bilgi ve deneyime sahip olmadan mezun oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Bu yetersizliğin nedeni olarak öğretim elemanlarının EÇME alanı ile ilgili yetersizliği, ilgili lisans programlarının (ders sayısı, süre, uygulama, sınıf mevcutları vb. nedenlerle) yetersizliği gösterilmektedir. Göncü (2010), Kurtaslan (2013) 'ın bulguları ve Koç (2016) 'un önerisi, müzik eğitimi derslerinin içeriği ve süresi konusunda benzer endişelere işaret etmektedir. Aynı şekilde yapılan güncel çalışmalarda sorunların da güncelliğini koruduğu görülmektedir (Bal & Dinç Altun, 2023; Fidan vd., 2020; Öztürk & Bulut, 2021).

Öğretmenlerin EÇME alanı ile ilgili yeterliklerinin çoğunu öğretmenlik mesleğini yürütme sürecinde kişisel çabaları, mesleki deneyimleri, hizmet içi eğitimler, kendi ekonomik imkânlarıyla katıldıkları özel kurslar ve eğitimler sayesinde edindikleri sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmenlerin EÇME alanındaki yeterliklerini kişisel çabaları, mesleki deneyimleri ve özel eğitimlerle geliştirdikleri gözlemlenirken, bu gelişim sürecinin müzik öğretimine yönelik öz-yeterlik algıları üzerinde olumlu bir etkisi olduğu söylenebilir. Taş ve Atılgan (2022)' in sınıf öğretmenleriyle yapmış olduğu çalışmasında özellikle müzik eğitimine (çalma, söyleme, dinleme vb.) etkinliklerle aktif katılımında bulunan öğretmenlerin, öz-yeterliklerinin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Çalışmada disiplinlerarası çalışmaların önemi sıklıkla vurgulanmıştır. Müzik eğitiminin tek bir disiplinin sınırları içerisinde kalmak yerine farklı alanlardan uzmanların bir araya gelerek ortak çözüm yolları üretmeleri gerekmektedir. Disiplinlerarası yaklaşımlar, müzik eğitiminin daha bütünsel, etkili ve toplumsal ihtiyaçlara cevap verebilen bir yapıya kavuşturulmasında kritik bir rol oynamaktadır. Özellikle müziğin sosyal, kültürel ve pedagojik boyutlarını bir arada ele almak, disiplinlerarası çalışmalar sayesinde müzik eğitiminin daha geniş bir perspektiften değerlendirilmesine olanak tanır. Bu yaklaşım, eğitim modellerinin ve yöntemlerinin sürekli olarak geliştirilmesine ve güncellenmesine olanak sağlar, böylece müzik eğitimi daha kapsamlı ve etkili hale getirilebilir. Bu sonuçlar müzik eğitime yönelik yapılan güncel çalışmalarla da desteklenmektedir (Lorenzo de Reizabal, 2022; Sturm ve diğerleri, 2024; Vilde & Vitols, 2023).

EÇME uzmanının sahip olması gereken bilgi, beceri ve yetkinlik düzeyinde yeterliklerin genel yeterlikler ve alan yeterlikleri olarak iki temada değerlendirilebileceği sonucuna ulaşılmıştır. "Öğretmenlik Bilgisi" temasına ait genel yeterlikler; "Bireysel ve Mesleki Gelişim" alt kategorisi altında "iletişim", "akademik donanım" ve "farklı disiplinleri bilme" olarak dört alt kategoride gruplandırılmıştır. "EÇME Uzmanlığı Bilgisi" temasına ait alan yeterlikler ise "Müzikal Bilgi ve Beceriler" kategorisi altında; "müzikal yeterlikler" ve "uygulama yeterliği" olmak üzere iki alt kategoride gruplandırılmıştır.

Genel yeterlikler çerçevesi içerisinde EÇME uzmanlarının; erken çocukluk döneminin müzikal ve genel gelişimine katkıda bulunabilmek için yüksek bir uzmanlık seviyesine ulaşmaları esastır. Bu uzmanlık, sadece müzik eğitimi ve pedagojisi alanındaki derin bilgiyle sınırlı değildir; aynı zamanda etik değerlere bağlılık, duygudaşlık, etkili iletişim becerileri ve çok disiplinli bir yaklaşımı da içerir. EÇME uzmanları, sanat ve pedagojik disiplinleri bütünleştirerek çocukların yaratıcılığını ve duygusal ifadelerini desteklemeli, böylece onların müzikle derin ve anlamlı bir bağlantı kurmalarına olanak tanınmalıdır. Bu kapsamlı yaklaşım, erken çocukluk dönemi müzik eğitiminin kalitesini artırırken, çocuklara zengin, etkileşimli ve sembolik bir öğrenme deneyimi sunmaktadır.

EÇME uzmanlarının alan yeterlikleri, geniş bir müzikal yetkinlik ve bilgi çerçevesini kapsamaktadır. Bu uzmanlar, kuramsal müzik bilgisinden pratik müzik uygulamalarına kadar geniş bir yelpazede donanuma sahiptir. Erken çocukluk dönemi için özgü müzik eğitimi, ses eğitimi, müzik okuryazarlığı ve farklı öğretim yöntemleri konusunda kapsamlı bilgiye sahiptirler. Müzik teorisi, tarihsel müzikal süreçler ve müzik kültürü gibi temel konularda geniş bir perspektife sahip olan bu uzmanlar, çeşitli çalgıları çalma yetenekleri, müzik okuryazarlığı ve yaratıcılık konularındaki becerileri ile öne çıkarlar. Dalcroze, Orff-Schulwerk, Kodaly ve Suzuki gibi bilinen yaklaşımların yanı sıra, Gordon Theory, Music Together® Programı ve Conversational Solfege gibi yenilikçi metodolojilere de hâkimdirler. Modern, araştırmacı ve açık fikirli bir yaklaşımla farklı müzik türlerine aşinadırlar. Bu geniş bilgi ve beceri yelpazesi, saha deneyimlerini etkili bir şekilde uygulamalarını ve derslerini ilgi çekici ve eğlenceli hale getirmelerini sağlar. Sonuç olarak, bu uzmanlar geniş kapsamlı yetkinlikleriyle erken çocukluk dönemi müzik eğitimine katkıda bulunan çok yönlü ve dinamik eğitimcilerdir.

Öneriler:

- Eğitim programlarının etkisini ve yeterliklerin uygulanabilirliğini değerlendirmek amacıyla çalışmalar yapılması önerilebilir.

- Farklı üniversitelerin uygulamış olduğu eğitim programları analiz edilerek karşılaştırmalı değerlendirilerek hangi programların daha etkili olduğu ve nedeni anlaşılabilir.
- Eğitim fakültelerinin ilgili bölümlerinde EÇME derslerini yürüten öğretim elemanlarının yeterlikleri ve deneyimleri üzerine daha ayrıntılı çalışmalar yaparak öğretim elemanlarının daha iyi hazırlanmalarına katkı sağlanabilir.
- EÇME uygulamalarına yönelik daha fazla araştırma yapılabilir.
- Bu öneriler, EÇME alanında daha fazla araştırma yapılmasını ve eğitim programlarının iyileştirilmesini teşvik etmek için kullanılabilir.
- Ayrıca EÇME dersine yönelik sıralanan sorunların erken çocukluk sanat eğitimine yönelik diğer dersler için de ortak bir problem olduğu düşünülmektedir.
- Bu önerilerin genelinde, eğitim programlarının ve eğitimcilerin yetkinliklerinin daha iyi anlaşılmasına ve geliştirilmesine yönelik bir yaklaşım benimsenmiştir. Önerilerin dikkate alınması, erken çocukluk eğitimi ve sanat eğitimi alanlarında kaliteyi artırmak için hayati bir adım olabilir.

Kaynakça/Reference

- Abide, Ö. F. (2021). Farklı eğitim kademelerindeki öğrencilerin nitelikli okul, nitelikli ders ve nitelikli öğretmen özelliklerine yönelik algılarının karşılaştırmalı olarak incelenmesi. *Kesit Akademi Dergisi*, 7(26), 463-482.
- Ahmethan, N. B. & Yiğit, V. B. (2018). Müzik öğretmen adaylarının ideal müzik öğretmeni algıları. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 15(41), 202-225.
- Askarovich, A. M. (2024). The Concept of Music Literacy in the Science of Music Culture. *Best Journal of Innovation in Science, Research and Development*, 3(1), 19-21.
- Aral, N. (2011). Dil gelişimi. Prof. Dr. Neriman Aral ve Prof. Dr. Gülen Baran (Ed.), *Çocuk gelişimi*. İstanbul: Ya-Pa Yayınları.
- Aral, N., Kandır, A. & Can Yaşar, M. (2000). *Okul öncesi eğitim ve anasınıfı programları*. İstanbul: Yapa Yayınları.
- Atabek-Yiğit, E. & Balkan-Kıyıcı, F. (2019). Öğretmen adaylarının öğretmen algısı. *Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(1), 20-39.
- Bal, G. & Dinç Altun, Z. (2023). Sınıf eğitimi ana bilim dalında müzik öğretimi dersini yürüten öğretim elemanlarının dersin içerik ve uygulamasına ilişkin görüşleri. *Afyon Kocatepe University Journal of Social Sciences/Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 25(2).
- Creswell, J. W. (2017). Araştırma deseni: nitel, nicel ve karma yöntem yaklaşımları. In Y. Dede (Ed.), *Nitel yöntemler* (ss. 183-213). Ankara: Eğiten Kitap.
- Creswell, J. W. (2020). *Eğitim araştırmaları: nicel ve nitel araştırmanın planlanması, yürütülmesi ve değerlendirilmesi*. İstanbul: EDAM Yayınları.
- Ellis, A. K. & Fouts, J. T. (2001). Interdisciplinary curriculum: The research base. *Music Educators Journal*, 87(5), 22-22.
- Fidan, S. G., Çiftçiabaşı, M. C. & Turan, Z. (2020). Müzik öğretmeni adaylarının okul öncesi müzik eğitimi yeterliklerine ilişkin görüşleri. *Eurasian Journal of Music and Dance*, 16, 354-374. <https://doi.org/10.31722/ejmd.757303>
- Gordon, E. E. (1989). Audiation, music learning theory, music aptitude, and creativity. *Suncoast Music Education Forum on Creativity*, 75, 81.
- Göncü, İ. Ö. (2010). Okul öncesi eğitimde müzik eğitiminin temel sorunları. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 18(2), 355-362. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/kefdergi/issue/49063/626025>
- Gündüz, M. (2014). İlkokul öğrencilerinin etkili öğretmen hakkında düşünceleri. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(1), 114-128.
- Jeux Dramatiques Sanal Müzesi. (2022). *Anasayfa*. Retrieved from [https://www.jeuxdramatiquessanalmuzesi.com/\(01.11.2023 tarihinde erişilmiştir\)](https://www.jeuxdramatiquessanalmuzesi.com/(01.11.2023 tarihinde erişilmiştir)).
- Julia, J., Supriyadi, T. & Iswara, P. D. (2020). Training the non-specialist music teacher: Insights from an Indonesian action research study. *Universal Journal of Educational Research*, 8(2), 547-558.
- Kalyoncu, N. (2004). Müzik öğretmeni yeterlikleri ve güncel müzik öğretmenliği lisans programı [Music teacher competencies and actual music teacher training bachelor program]. In *Proceedings of Symposium on Music Teacher Training from Musiki Muallim Mektebi to present-day (1924-2004)* (ss. 510-525). Süleyman Demirel University, Isparta, Turkey.
- Koç, H. U. (2016). *Okul öncesi müzik eğitiminde genel yaklaşımlar dersinin müzik öğretmenliği mesleğine yönelik tutumlar üzerindeki etkisinin incelenmesi* [Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/>
- Kołodziejski, M., Králová, E. & Hudáková, J. (2014). Music and movement activities and their impact on musicality and healthy development of a child. *Journal of Educational Review*, 7(4), 559-569.
- Kurtaslan, H. (2013). Okul öncesi müzik eğitiminde genel yaklaşımlar dersine yönelik öğrenci görüşleri. *eJournal of New World Sciences Academy*, 8(1), 73-81.
- Küçüköncü, Y. (2000). Sınıf öğretmenliğinde müzik eğitimi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(7), 8-12. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/en/pub/pauefd/issue/11136/133196>

- Kvernbekk, T. (2000). Seeing in practice: a conceptual analysis. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 44(4), 357-370.
- Lorenzo-de Reizabal, M. (2022). Music education models in the 21st century: the music mediation model for social engagement. *Revista Educación*, 46(2). <http://doi.org/10.15517/revedu.v46i2.49922>
- Merriam, S. B. (2013). *Nitel araştırma: Desen ve uygulama için rehber*. (Çev. S. Turan) Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık Eğitim Danışmanlık Tic. Ltd. Şti.
- Miles, M. B. & Huberman, A. M. (2015). *Nitel veri analizi*. (S. A. Altun ve A. Ersoy, Çev.). Ankara: Pegem.
- Minor, L. C., Onwuegbuzie, A. J., Witcher, A. E. & James, T. L. (2002). Preservice teachers' educational beliefs and their perceptions of characteristics of effective teachers. *Journal of Educational Research*, 96(2), 116-127.
- Neelly, L. P. (2000). Collaborative early childhood music practice: a year in the life of a prekindergarten music teacher (Doctoral dissertation, University of Rochester, Eastman School of Music). *Dissertation Abstracts International*, 61(03A), 927.
- Negiş Gökce, N. (2019). *Müzik öğretmeni yetiştirme programı hakkında, öğrencilerin, müzik öğretmenlerinin ve öğretim üyelerinin görüşleri* [Yüksek lisans tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/>
- Öztürk, B. & Bulut, F. (2021). 1998-2018 yılları arasında uygulanan müzik öğretmenliği lisans programlarındaki meslek bilgisi derslerine yönelik bir inceleme. *TURAN: Stratejik Arastirmalar Merkezi*, 13(52), 150-155.
- Sever, S. (2012). Teknoloji destekli koro dersi uygulaması. *Sanat Dergisi*, 0(21), 85-96. <https://dergipark.org.tr/en/pub/ataunigsfd/issue/2609/33578> adresinden erişildi.
- Sever, S. (2015). İlköğretim öğrencilerinin resimsel anlatımlarında müzik imgesi ve okuldaki müzik dersiyle ilişkisi. *İlköğretim Online*, 14(2), 538-556. DOI: 10.17051/io.2015.63556
- Sturm, B. L., Déguernel, K., Huang, R., Holzapfel, A., Bown, O., Collins, N., ... & Ben-Tal, O. (2024). MusAIcology: AI Music and the Need for a New Kind of Music Studies.
- Sungurtekin, Ş. (2005). *Orff çalgılarının okul müzik eğitimindeki yeri ve okul öncesi eğitim kurumlarındaki uygulamalarının değerlendirilmesi* [Yüksek lisans tezi, Uludağ Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/>
- Şişman, M. (2009). Öğretmen yeterlikleri: modern bir söylem ve retorik. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(3), 63-82. <https://dergipark.org.tr/en/pub/inuefd/issue/8704/108689> adresinden erişildi.
- Taş, S. & Atılgan, D. S. (2022). Sınıf öğretmenlerinin müzik öğretimine yönelik öz-yeterlikleri ile müzik öğretim becerileri ve müziksel gelişimleri arasındaki ilişki. *Eğitim ve Bilim*, 47(209).
- Telli, S., Den Brok, P., & Çakıroğlu, J. (2010). Öğretmen ve öğrencilerin ideal öğretmen hakkındaki görüşleri. *Eğitim ve Bilim*, 33(149), 118-129.
- Temiz, E. & Andaç, Y. (2016). Müzik dersinde teknoloji kullanımının ilköğretim 4. ve 5. sınıf öğrencilerinin müzik dersine karşı tutumlarına etkisi. *Fine Arts*, 11(4), 0-0. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/nwsafine/issue/24575/260202> adresinden erişildi.
- Trevarthen, C. & Aitken, K. J. (2001). Infant intersubjectivity: research, theory, and clinical applications. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 42, 3-48.
- Trevarthen, C. & Malloch, S. (2002). Musicality and music before three: human vitality and invention shared with pride. *Zero to Three*, 23, 10-18.
- Üstüner, M., Abdurrezzak, S. & Yıldızbaş, Y. V. (2021). Öğretmenlerin ideal öğretmen özelliklerine ilişkin görüşleri. *Milli Eğitim Dergisi*, 50(229), 567-585.
- Vilde, I. & Vitols, E. (2023). Interdisciplinary competence of innovation in the educational practice of music teachers of general education within the framework of studies. In INTED2023 Proceedings (pp. 4196-4202). IATED.
- Welch, G. F. (2021). The challenge of ensuring effective early years music education by non-specialists. *Early Child Development and Care*, 191(12), 1972-1984. DOI: 10.1080/03004430.2020.1792895

- Wiggins, R. A. & Wiggins, J. (2008). Primary music education in the absence of specialists. *International Journal of Education ve the Arts*, 9(12). Retrieved from <http://www.ijea.org/v9n12/>
- Woodward, S. C. (2007). Nation building –one child at a time: Early childhood music education in South Africa. *Arts Education Policy Review*, 109(2), 33–42. doi:10.3200/aepr.109.2.33-42
- Yener, S. (2005). Müzik eğitiminde bilgisayar teknolojisi. *I. Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu. Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Van.*
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2018). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2021). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

EXTENDED ABSTRACT

1. INTRODUCTION

Music education is a field of arts education that significantly contributes to individuals' artistic and cultural development and is an integral part of the educational process. There is substantial evidence that environments where music is experienced intensively contribute to infants' development, emphasizing the importance of this phenomenon (Trevarthen & Aitken, 2001). While music supports various skills such as emotional expression, creativity, and problem-solving, it also contributes to other developmental areas such as social, emotional, linguistic, and cognitive development. Through music, children can explore and discover with their movements, emotions, and thoughts (Trevarthen & Malloch, 2002). However, the quality of education in this field during early childhood can significantly influence an individual's perception and love for music. Consequently, during this period, known as early childhood, the competencies, knowledge, and skills of music educators responsible for education become crucial.

In Turkey, music teachers are appointed only to middle and high school levels in public schools. There are no undergraduate programs that train music teachers specifically for preschool or elementary levels. This situation leaves music education at the preschool level to preschool teachers and at the elementary level to classroom teachers. "In many parts of the world, music teachers in elementary schools are just general educators" (Wiggins & Wiggins, 2008, p. 2). Furthermore, allowing graduates from fine arts faculties and conservatories, in addition to music education graduates, to take on the responsibility of EÇME (Early Childhood Music Education) in private educational institutions can exacerbate existing issues in EÇME practices. Outside of education faculties, undergraduate music programs do not offer additional formation courses beyond EÇME because their primary goal is not teacher training. Pedagogical formation training is subsequently sought after teacher qualifications. The focus of this training, aimed at ensuring that teacher candidates are professionally equipped, knowledgeable, and competent individuals, is on general teaching competencies. The absence of specific training for the EÇME field within the formation education indicates that it has not effectively addressed the existing problems.

2. METHOD

Research Design: Utilizing a qualitative research methodology, this study centered on a case study approach to deeply investigate a particular phenomenon. Various data collection techniques such as observation, interviews, and document analysis were employed to comprehensively analyze the subject (Chmiliar, 2010; Merriam, 2013; Creswell, 2007). The objective was to discern the root causes of the phenomenon, explore participants' insights, and offer insights for subsequent research endeavors (Davey, 1991; Yin, 1984).

Study Group: The participants, comprising 24 individuals from diverse backgrounds including academicians and educators, were selected via purposive and snowball sampling techniques (Creswell, 2020). This initial group of experts played a foundational role, facilitating connections with additional subject-matter experts, thereby enriching the research pool. Codifications like U1, U2, ... U14 for academics and Ö1, Ö2, ... Ö10 for educators were assigned for anonymity.

Data Collection and Analysis: Qualitative research methodologies, including literature reviews and interviews, were adopted for data acquisition (Creswell, 2017). A comprehensive literature review encompassed both national and international sources, focusing on early childhood music education, thereby establishing the study's theoretical underpinning. Expert evaluation ensured the robustness of interview questions, with pilot sessions refining their formulation. Interviews were conducted in varied formats—face-to-face, telephonic, and online—with durations averaging 90 minutes. Responses from international experts were integrated post email interactions. Data underwent meticulous analysis,

aligning with the study's objectives, and were organized into relevant themes and categories using established qualitative analysis techniques (Miles & Huberman, 2015). Noteworthy insights, derived from direct interview excerpts, were elaborated upon and corroborated with pertinent scholarly literature (Yıldırım & Şimşek, 2021).

Validity and Reliability: To ensure the validity and reliability of the study, both internal and external validity as well as internal and external reliability were established. For internal validity, diverse data collection tools were utilized for experts and teachers; for external validity, the study group was meticulously defined, and the data were presented with direct quotations (Yıldırım & Şimşek, 2021). Internal reliability was ensured by consulting expert opinions and involving three different experts in the coding process (Merriam, 2013). To maintain external reliability, findings were presented without being influenced by the researcher's views.

3. FINDINGS, DISCUSSION AND RESULTS

This study was conducted with the aim of identifying the competencies that experts in early childhood music education (ECME) should possess and evaluating the current state of ECME in Turkey. The data obtained from the study revealed that graduates of undergraduate programs where ECME courses are taught do not possess the necessary knowledge and experience for ECME. Similarly, the lecturers who deliver these courses were found not to have the required competencies in ECME. The findings of this study are consistent with previous literature emphasizing the importance of ECME for child development and the need for qualified and specialized ECME professionals (Aral, Kandır & Can Yaşar, 2000; Askarovich, 2024; Neelly, 2000; Julia, Supriyadi & Iswara, 2020; Sungurtekin, 2005; Woodward, 2007; Welch, 2021). Studies in the field also indicate similar results regarding the adequacy of knowledge and skills acquired by teacher candidates during their undergraduate education. Although the data from this study are supported by both domestic and international research, a limitation arises from the fact that ECME has not been extensively compared with education systems in other countries. Future research could delve deeper into this comparison. Another limitation is the potential bias and social desirability that participants may have faced while providing self-reported data. Further studies could employ direct observations and performance tests for more objective and reliable results.

The literature review conducted for this study incorporated the views of academics who have taught or are teaching ECME courses in state and foundation universities affiliated with the Higher Education Council, as well as those of music teachers responsible for ECME in private educational institutions under the Ministry of National Education. The study concluded that graduates of early childhood-spring and music teacher training departments in faculties of education and child development undergraduate programs in faculties of health sciences in Turkey lack the necessary knowledge and experience for ECME upon graduation. The reasons for this inadequacy were attributed to the deficiencies in the lecturers' competencies in ECME and the inadequacies in relevant undergraduate programs (such as the number of courses, duration, practical application, class sizes, etc.). Findings by Kurtaslan (2013) and recommendations by Koç (2016) echo similar concerns regarding the content and duration of music education courses. Recent studies also indicate the relevance of these issues (Bal & Dinç Altun, 2023; Fidan, Çiftçibaş & Turan, 2020; Öztürk & Bulut, 2021).

It was found that teachers acquire most of their competencies in ECME through personal efforts, professional experiences, in-service training, and private courses and trainings they attend at their own expense. The development process of these competencies through personal efforts, professional experiences, and specialized training positively impacts teachers' self-efficacy perceptions in music education, as highlighted by Taş and Atılgan's (2022) study.

The competencies that an ECME expert should possess can be evaluated under two themes: general competencies and domain-specific competencies. General competencies under the theme of 'Pedagogical Knowledge' are categorized into three sub-categories under 'Individual and Professional Development': 'communication', 'academic background', and 'knowledge of various disciplines'. Domain-specific

competencies under the theme of 'ECME Expertise Knowledge' are grouped into two sub-categories: 'musical knowledge and skills' and 'application proficiency'.

Within the framework of general competencies, an ECME expert:

- Has academic expertise to develop their competencies in ECME and various educational fields to the highest level.
- Is knowledgeable about the developmental and musical developmental characteristics of early childhood.
- Can collaborate with various disciplines (such as creative dance and movement, visual arts, creative drama, developmental pedagogy, play and movement pedagogy, developmental psychology, museum education, theater, art therapy, and music therapy applications) and transform theoretical knowledge into practical applications based on music teaching methods and approaches.
- Is open to innovation and learning, empathetic, respectful to aesthetic sensitivities, research-oriented, open to innovations, and knowledgeable in various fields (such as music, technology, sports, and other arts).

Within the framework of domain-specific competencies, an ECME expert:

- Possesses general music knowledge such as theoretical music knowledge, listening-singing-playing, song and game repertoire, choral music education, and instrument knowledge.
- Has musical competencies related to early childhood, such as voice training, music literacy, teaching methods and techniques, music culture, different music styles, musical creativity, and the ability to play elementary musical instruments.
- Can effectively use their knowledge and skills, transform theoretical knowledge into practice, and implement activities that support and enhance musical creativity.
- Has expertise in various areas within general music knowledge, such as music theory, music teaching approaches, instrument and voice training, historical evolution of music, and music culture.
- Is musically literate, can play elementary musical instruments, and at least one accompanying instrument (such as piano, guitar, and ukulele).
- Is knowledgeable about important aspects of music such as music culture, musical creativity, listening, and transforming music.
- Is familiar with various music genres, a modern communicator, a researcher, and an open-minded educator.
- Can implement innovative practices in ECME by utilizing their theoretical knowledge and extensive field experience, actively engaging in the process, and making lessons engaging and enjoyable while adhering to the principles and requirements of their expertise.

ARAŞTIRMANIN ETİK İZİNİ

Yapılan bu çalışmada “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” kapsamında uyulması gerektiği belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler” başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

Etik kurul izin bilgileri

Etik değerlendirmeyi yapan kurul adı: SivasCumhuriyet Üniversitesi Rektörlüğü Hukuk Müşavirliği

Etik değerlendirme kararının tarihi: 24.02.2022

Etik değerlendirme belgesi sayı numarası: E-60263016-050.06.04-136517

ARAŞTIRMACILARIN KATKI ORANI

1. yazarın araştırmaya katkı oranı %60, 2. yazarın araştırmaya katkı oranı %40'dır.

Yazar 1: Araştırmanın tasarlanması, uygulanması, verilerin toplanması, veri analizi, raporlaştırma.

Yazar 2: Yöntemin belirlenmesi, danışmanlık.

ÇATIŞMA BEYANI

Bu araştırmada herhangi bir kişi ya da kurum ile finansal ya da kişisel yönden bağlantı bulunmamaktadır. Bu araştırmada çıkar çatışması bulunmamaktadır.